ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স
সূৰজমল কানৈ
বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

বাণিজ্য দৰ্পণ

সম্পাদক ঃ দিগন্ত ৰাজকোঁৱৰ

ডিব্রুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
ডিব্রুগড়

বাণিজ্য দৰ্পণ

বাৰ্ষিক আলোচনী
৪০ তম সংখ্যা
২০০২-২০০৩

সম্পাদক
দিগন্ত ৰাজকোঁৱৰ

Editor
Diganta Rajkowar

Dibrugarh Hanumanbax Surajmal Kanoi Commerce College

"BANIJYA DARPAN"
Annual Magazine
40th Issue
2002-2003

ডিব্রুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
বাৰ্ষিক আলোচনী
২০০২-২০০৩ বৰ্ষ

বাণিজ্য দৰ্পণ

সম্পাদকৰ আবৰ্ত

সভাপতি	শ্ৰীযুত এচ. এন. মহন্ত
মুখ্য উপদেষ্টা	শ্ৰীযুতা চি. এল. কাকতি
উপদেষ্টা	শ্ৰীযুত কিৰণ হাজৰিকা
	শ্ৰীযুতা কুঞ্জলতা হাতীবৰুৱা
	শ্ৰীযুতা চৰিতা গোস্বামী
	শ্ৰীযুতা কল্পনা খাউণ্ড
সম্পাদক	শ্ৰীদ্গিন্ত ৰাজকোঁৱৰ
সদস্য/সদস্যা	শ্ৰীগৌতম বৰঠাকুৰ
	শ্ৰীৰশ্মীৰেখা বৰঠাকুৰ
বেতুপাত	শ্ৰীদ্গিন্ত ৰাজকোঁৱৰ
অলংকৰণ ঃ ছবি, স্কেচ আৰু মুদ্ৰণ	লখিমী প্ৰেছ, চৌকিডিঙ্গী, ডিব্রুগড় ☎ ২৩২৯৪৭
প্ৰকাশক	কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

সূচীপত্ৰ

অসমীয়া বিভাগ		পৃষ্ঠা
অসমৰ সামাজিক-সাংস্কৃতিক জীৱনত ছাত্ৰ সমাজৰ ভূমিকা	নৱজ্যোতি দত্ত	১
কিমান উতলা বিহুৰ বা	সত্যজিৎ শৰ্মা	৫
ভাৰতীয় অৰ্থনীতিত গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ গুৰুত্ব	লোহিত ফুকন	৭
ভগ্ন হৃদয়ৰ গান (গল্প)	প্ৰকাশজ্যোতি হাজৰিকা	৯
কবিতা		
মানুহ	ডঃ এচ, এল আগৰৱালা	১২
প্ৰকৃতিৰ সুৰ	বিৰিঞ্চি গগৈ	১৩
মই হেৰাই যাব খোজো	দেৱযানী দিহিঙীয়া	১৪
হিয়া	জাহানাৰা আহমেদ	১৫
English Section		
Microscopic view of Swami Vivekananda on the Role of Teacher	Prof. Gopal Krishna Ghosh	16
Student-Teacher Relationship	Diganta Rajkonwar	18
Is tea good for health drinks ?	Mujibuddin Ahmed	19
Destination-MBA	Rupam Jyoti Saikia	21
What is DTH ?	Jaspreet Singh	23
Six ways to make people like you	Krishna Joshi kafle	23
Types and causes of unemployment	Luhit Phukon	24
The united colours of enterpreneurship	Nayan Moni Chetia	26
Personality Development	Bhaskar Chakraborty	28
What is punctuality	Ritashiri Phukan	29
Noise Pollution : The hidden danger	Deepankar Phukan	30
Know AIDS for No AIDS	Krishna Joshi Kafle	32
Facts, not fiction	Diganta Rajkonwar	33
Poem Section		
Death,	Shilpi Gupta	34
The Ant I Killed	Neha Parik	34
Misunderstanding	Depankar Phukan	35
Careless Whisper	Joydev Sonowal	36
Life is like	Pinki Chhetry	37
A Prayer	Manoj Bhattacharjee	37
Have you ever	Partha Protim Paul	38
Silence	Dr. S.L. Agarwalla	39
Love of Friendship	Babli Gogoi	39
Few words to say	Bhaskar Chakraborty	40
Lasting love	Soni Baranwal	41
It's my life	Deepak Borman	42
উপ-সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন	গৌৰৱ ভট্টাচাৰ্য	৪৩
ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন	গীতাশ্ৰী বাগলাৰী	৪৪

BANIJYA DARPAN

The yearly magazine of D.H.S.K. Commerce College: Dibrugarh

1964-65 to 2002-2003

YEARS		EX-EDITORS
	1964-1965	SHRI LALIT BARUAH
	1965-1966	SHRI
	1966-1967	SHRI LAKHESWAR MORAN
	1967-1968	SHRI BANSHIDHAR NAMA
	1968-1969	SHRI PRITAMBAR BORGOHAIN
	1969-1970	SHRI
	1970-1971	SHRI DEOKI NANDAN DEORAH
	1971-1972	SHRI ANOP GOGOI (NOT PUBLISHED)
	1972-1973	SHRI BIRENDRE KR. MEDHI (NOT PUBLISHED)
	1973-1974	SHRI JOGESH DHADUMIA
	1974-1975	SHRI BHUPENDRA SARMA
	1975-1976	SHRI ASHOK CHOWDHURY
	1976-1977	SHRI SURJYA KANTA HAZARIKA
	1977-1978	SHRI GAUTAM MAZUMDAR
	1978-1979	SHRI RAVINDAR SINGH SEHARA
	1979-1980	SHRI KAMAL CHANDRA CHUTIA
	1980-1981	NO ELECTON HELD
	1981-1982	SHRI PARTHA PRATIM BHUYAN
	1982-1983	SHRI GUNJAN BORA (NOT PUBLISHED)
	1983-1984	MISS NIRUPAMA GOGOI
	1984-1985	SHRI MITHU BHATTACHARJEE
	1985-1986	SHRI DEBANUJ DHAR (NOT PUBLISHED)
	1986-1987	SHRI
	1987-1988	SHRI GURU BACHAN SINGH
	1988-1989	SHRI ROHINI KR. GOGOI (NOT PUBLISHED)
	1989-1990	SHRI DHAIRZYA HAZARIKA
	1990-1991	MISS KARUNA HAZARIKA
	1991-1992	SHRI NIPON HAZARIKA
	1992-1993	SHRI GIYAS ALI
	1993-1994	SHRI BAIKUNTHA GOGOI (NOT PUBLISHED)
	1994-1995	SHRI KIRAN CHETIA
	1995-1996	SHRI PRASANTA BORPATRA GOHAIN
	1996-1997	SHRI JITENDRA OJHA
	1997-1998	SHRI HEMANTA TAMULI (NOT PUBLISHED)
	1998-1999	NO ELECTION HELD
	1999-2000	SHRI AMARJIT GOGOI
	2000-2001	SHRI MUZAMIL RAHIM
	2001-2002	SHRI GOURAV BHATTACHARYYA
	2002-2003	SHRI DIGANTA RAJKONWAR

Dr S.N. Mahanta, M.Com, Ph.D.
Principal

Dr R.N. Borbora
Vice- Principal

The Dibrugarh Hanumanbax Surajmal Kanoi Commerce College.
Principal, Vice Principal, Professors, Lecturers and Office Staffs.

প্ৰতি

শ্ৰীদীগন্ত ৰাজকোঁৱৰ
আলোচনী সম্পাদক,
ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়,
ডিব্ৰুগড়।

প্ৰিয় সম্পাদক,

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সৌজন্যত আলোচনী সম্পাদকে তেওঁলোকৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখন প্ৰকাশৰ যো-জা কৰা জানিব পাৰি আনন্দিত হৈছো। এখন আলোচনী শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সৃজনী শক্তি আৰু সাংস্কৃতিক প্ৰতিভা বিকাশৰ মুখ্য স্থল। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ চিন্তা-চৰ্চা, ভাৱ-অনুভূতি, আকাংক্ষা আদিৰ বহিঃপ্ৰকাশ কৰি সু-সাহিত্যিক আৰু সুনাগৰিকৰ জন্ম দিয়ে। আলোচনীখনে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক নতুন খোৰাক যোগোৱাৰ লগতে তেওঁলোকৰ বৌদ্ধিক পৰিমণ্ডলৰ বিকাশ ঘটাব। অন্যহাতে আলোচনীখনে নতুন প্ৰজন্মক নিশ্চয় বাণিজ্যিক বাতাবৰণ এটা গঢ়ি তোলাত অনুপ্ৰাণিত কৰিব আৰু লগতে বিদ্যায়তনিক দিশত শুভ প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে। প্ৰকাশ কৰিবলৈ লোৱা আলোচনীখন তথ্যপূৰ্ণ আৰু ভাবোদ্দিপক হ'লে ভাল হয়। ঐতিহ্যমণ্ডিত কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজকে গুণসম্পন্ন মানৱ সম্পদ হিচাবে প্ৰস্তুত কৰাত আৰু তেওঁলোকৰ মাজত ভাতৃত্ববোধৰ এনাজৰিডাল অধিক মজবুত কৰি বিচ্ছিন্নতামুখী প্ৰৱণতাক প্ৰতিহত কৰাত আলোচনীখনে যেন সহায় কৰে।

আলোচনীখনৰ যোগেদি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ভৱিষ্যতৰ সাহিত্য সাধনাৰ উপযোগীকৈ নিজকে গঢ়ি তোলক- এই বাঞ্চাৰে মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

গোপাল চন্দ্ৰ শৰ্মা
২৮ ফাগুন
১৯২৫ শকাব্দ।

EDITORIAL BOARD 2002-2003
40TH ISSUE

President	:	Dr S.N. Mahanta
Magazine Secretary	:	Mr Diganta Rajkonwar
Prof. Incharge	:	Smti C.L. Kakoty
Adviser	:	Sri Kiran Hazarika
Adviser	:	Smti Kunjalata Hatibaruah
Adviser	:	Smti Sarita Goswami
Adviser	:	Smti Kalpana Khound
Member	:	Mr. Brinchi Saikia
Member	:	Mr. Deepak Borman
Member	:	Mr. Rohit

Any script resemblance to any person living or dead then we the Editorial Board or the Printing & Composing Press are not responsible.

The Script writer is solely responsible.

-Editorial Board

সম্পাদকীয় টোকা :

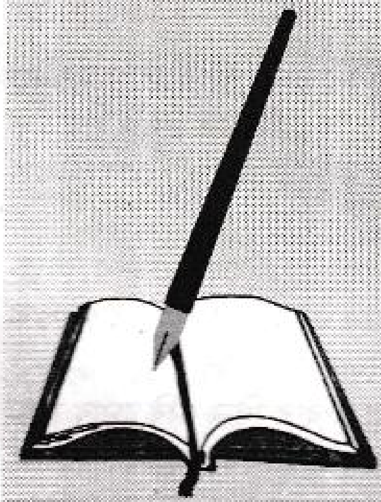

সাহিত্যক জাতিৰ দাপোণ বুলি কোৱা হয়। এবেলটা জাতি কিমান সবল, সুস্থ আৰু সুপ্ৰতিষ্ঠিত তাৰ প্ৰমাণ সেই জাতিৰ জাতীয় সাহিত্য।

এখন সমাজ সংস্কাৰৰ ক্ষেত্ৰত সাহিত্যৰ ভূমিকা অপৰিসীম। এটা জাতিক কৰ্ম সংস্কৃতিবান কৰি গঢ়ি তোলাৰ ক্ষেত্ৰতো সাহিত্যৰ অৱদান প্ৰচুৰ। নিজ দেশক ভাল পাবলৈ অনুপ্ৰাণিত কৰা বহুতো গীত আমাৰ কবি-সাহিত্যসকলে সাহিত্যৰ যোগেদিয়েই আগবঢ়াই গৈছে।

বৃটিছ শাসনৰ প্ৰথমাৱস্থাত এক শ্ৰেণীৰ প্ৰতিক্ৰিয়াশীল অসমীয়া বিদ্বেষীৰ ষড়যন্ত্ৰৰ কবলত অসমীয়া ভাষাৰ অথন্তৰৰ বেলিকা সাহিত্যকাণ্ডাৰী প্ৰয়াত পদ্মনাথ গোঁহাঞি বৰুৱা, ৰসৰাজ লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, গুণাভীৰাম বৰুৱা, আনন্দৰাম ঢেকীয়ালফুকন আদি বৰেণ্য সাহিতিকসকলে তেখেতসকলৰ আশাশুধীয়া সাহিত্য চৰ্চাৰে যোগেদি আজিৰ এই চহকী সাহিত্য সম্ভাৰৰ বুনিয়াদ সুদৃঢ় কৰি গৈছে।

সাহিত্য চৰ্চা সাহিত্যিকৰ পেচা নহয়। আবেগ আৰু সমাজলৈ কিছু অৱদান হিচাপেই সাহিত্য চৰ্চা কৰি তৃপ্তি লাভ কৰে। তাৰ মাজৰে কিছুৱে পৰৱৰ্তী অৱস্থাত সফল সাহিত্যিক হৈ তেখেতসকলৰ ৰচিত সাহিত্যই বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয় আৰু বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পাঠ্যপুথি ৰূপে স্বীকৃতি লাভ কৰিবলৈ সমৰ্থ হয়।

গতিকে আমাৰ বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয়সমূহত ছাত্ৰ একতা সভাৰ অন্তৰ্গত আলোচনী মুখপত্ৰ প্ৰকাশৰ ব্যৱস্থা প্ৰৱৰ্তিত হৈ আহিছে যাতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজ নিজ শিক্ষানুষ্ঠানৰ পৰাই প্ৰাথমিক অৱস্থাত সংশ্লিষ্ট শিক্ষানুষ্ঠানৰ মুখপত্ৰ (আলোচনীত) প্ৰবন্ধ, গল্প আদি লিখাৰ জৰিয়তে সাহিত্য চৰ্চাৰ পাতনি মেলি ভৱিষ্যতে সফল সাহিত্যিক স্বৰূপে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিব পাৰে।

কিন্তু তাকে কৰিবলৈ যাওঁতে কেতিয়াও নিজক হীন বুলি ভাবিব নালাগে। কোনেও একেবাৰতে সফল সাহিত্যিক হ'ব নোৱাৰে। সাহিত্য চৰ্চা অৰ্থাৎ লিখা-মেলা কৰিবলৈ আগবাঢ়োতে বিষয়বস্তু নিৰ্বাচন কৰি লৈ সহজ সৰল ভাষাৰে আৰম্ভ কৰিব

এখন সমাজ সংস্কাৰৰ ক্ষেত্ৰত সাহিত্যৰ ভূমিকা অপৰিসীম। এটা জাতিক কৰ্ম সংস্কৃতিবান কৰি গঢ়ি তোলাৰ ক্ষেত্ৰতো সাহিত্যৰ অৱদান প্ৰচুৰ। নিজ দেশক ভাল পাবলৈ অনুপ্ৰাণিত কৰা বহুতো গীত আমাৰ কবি-সাহিত্যিকসকলে সাহিত্যৰ যোগেদিয়েই আগবঢ়াই গৈছে।

লাগে। দাঁতি ভঙা শব্দেৰে বস্তুত ভাল বিষয়ৰ ওপৰত লিখিলেও সৰ্বসাধাৰণৰ বোধগম্য নহয়।

বিশ্বকবি ৰবীন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰে অতি প্ৰাঞ্জল ভাষাত 'গীতাঞ্জলী' লিখি নবেল পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছিল।

ইমান দৃষ্টান্ত থকা স্বত্বেও আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে পাঠ্যপুথি অধ্যয়নৰ বাহিৰে নিজৰ শিক্ষানুষ্ঠানৰ মুখপত্ৰত গল্প-প্ৰবন্ধ আদি লিখাৰ অনুশীলন কৰিবলৈ আগ্ৰহী নোহোৱাটো দুখৰ কথা।

ডিব্ৰুগড় হনুমান বক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী বিভাগৰ দ্বাৰা পৰম্পৰাগত ভাবে চলিত ২০০২-২০০৩ বৰ্ষৰ 'বাণিজ্য দৰ্পণ' সম্পাদনা কৰি উলিওৱাৰ দায়িত্ব এই অভাজনৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা হৈছিল।

নিজৰ সীমিত সামৰ্থ্যৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পৰা লেখা আহ্বান কৰি তাৰ ভিতৰতে মনোনীত প্ৰবন্ধ পাতি সন্নিবিষ্ট কৰি 'বাণিজ্য দৰ্পণ' খনি প্ৰকাশ কৰি উলিওৱা হ'ল। জীৱনৰ প্ৰথম প্ৰয়াসত মুখপত্ৰখনি সম্পাদনা কৰি উলিওৱাৰ ক্ষেত্ৰত কিমানদূৰ সফল হৈছো ক'ব নোৱাৰো। আশা কৰো পঢ়ুৱৈ সমাজে তাৰ মূল্যাংকণ কৰিব।

এই মুখপত্ৰখনি সম্পাদনা কৰি উলিওৱাৰ ক্ষেত্ৰত আৰম্ভণিৰে পৰা আৱশ্যকীয় দিহা-পৰামৰ্শ, সজ উপদেশ আৰু সাহস যোগাই পৰম উপকাৰ কৰা বাবে মোৰ শ্ৰদ্ধেয় শিক্ষাগুৰু মাননীয় শ্ৰীযুক্ত কিৰণ হাজৰিকা দেৱৰ ওচৰত কৃতজ্ঞতাৰ পাশত আবদ্ধ হৈ ৰ'লো।

পৰিশেষত এই অভাজনক আলোচনী সম্পাদক ৰূপে নিৰ্বাচিত কৰাৰ দিন ধৰি মোৰ প্ৰিয় সহপাঠীবন্ধু সৰ্বশ্ৰী বিৰিঞ্চি শইকীয়া, দীপক বৰ্মন, ৰোহিত, অৰ্মিত, শেখ, দীপক ৰোন্দা, বৰোণ, মৃদুল, বিনোদ, লোহিত, চিত্ৰৰঞ্জন, ত্ৰৈলোক্যৰ ওচৰত ঋণী হৈ ৰ'লো। তেওঁলোকৰ সহায়-সহযোগ উৎসাহ উদ্দীপনাই মুখপত্ৰখনি সম্পাদনা কৰি উলিওৱাত মোক আংশিক ভাবে হ'লেও কৃতকাৰ্য হোৱাত যথেষ্ট সহায় কৰিলে।

সামৰণিত সেইসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ওচৰত মোৰ বিনীত নিবেদন, যিসকলৰ প্ৰবন্ধ পাতি মুখপত্ৰত স্থান দিবৰ বাবে উপযুক্ত বিবেচিত নহ'ল। আশাকৰো প্ৰথম প্ৰচেষ্টাত বিফল বুলি হতাশা বোধ নকৰে। বৰঞ্চ ভৱিষ্যতে মনোগ্ৰাহীকৈ প্ৰবন্ধ-পাতি লিখাৰ প্ৰয়াস অব্যাহত ৰাখে এই আস্থা ৰাখি পুনৰবাৰ এই গুৰু দায়িত্ব পালনত প্ৰত্যক্ষ আৰু পৰোক্ষভাবে এই অভাজনক যিসকলে সহায় সহযোগ আৰু উৎসাহ যোগাই বাধিত কৰিলে সেই সকলোটিলৈকে আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু শলাগ জনাই সম্পাদকীয় টোকা সামৰিলোঁ। ইতি

বিনীত

দিগন্ত ৰাজকোঁৱৰ
সম্পাদক আলোচনী বিভাগ
কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় (অসম)

অসমৰ সামাজিক-সাংস্কৃতিক

জীৱনত ছাত্ৰ সমাজৰ ভূমিকা

নৱজ্যোতি দত্ত
অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ

বৰ্তমানৰ অসমত এচাম যুৱকে হাতত আগ্নেয়াস্ত্ৰ লৈ স্বজাতিৰ-স্বদেশৰ স্বাধীনতা বিচৰাৰ কথাটোও অন্য এক প্ৰসংগ। আৱেগিকভাৱে চালে বিষয়টোৰ প্ৰতি সহৃদয়তা অনুভৱ হ'লেও ছাত্ৰসমাজে ভাবিব লাগিব এনে দাবীৰ যুক্তিযুক্ততা কিমান! অৰ্থনৈতিকভাৱে স্বাৱলম্বী ন'হলে জাতি এটা সঁচা অৰ্থত স্বাধীন হ'ব পাৰে জানো ?

শিৰোটীকা ঃ

বহু সংকটময় সময় গৰকি অহা আৰু নানা ঘাত-প্ৰতিঘাতৰ চাকনৈয়াত কক্‌বকনি খোৱাৰ অভিজ্ঞতাৰে পৰিপুষ্ট অসমৰ জাতীয় জীৱনৰ সামাজিক-সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰখন আজিৰ তাৰিখত যে একান্তই বিপৰ্যস্ত হৈ পৰিছে- এয়া অনস্বীকাৰ্য। দৰাচলতে, কেৱল অসমতেই নহয়; সময়ৰ পৰিবৰ্তনৰ লগে লগে বিশ্বৰ অন্যান্য প্ৰান্ততো সামাজিক-সাংস্কৃতিক জীৱন তথা পৰম্পৰাগত মূল্যবোধৰ অৱক্ষয় ঘটাটো সচেতন ব্যক্তিমাত্ৰৰে দৃষ্টিগোচৰ হৈছে। সেয়ে হ'লেও, জাতীয় জীৱনৰ এনে দুৰ্দশাৰ সময়ত সংশ্লিষ্ট ব্যক্তিসকলে 'যি হয় হওক' বুলি একো নকৰি হাত সাৱটি বহি থকাতকৈ তেনে অৱনমিত সামাজিক-সাংস্কৃতিক পৰিৱেশৰ কাৰণ বিশ্লেষণ কৰাৰ লগতে তেনে পৰিস্থিতিৰ উত্তৰণ ঘটোৱাৰ প্ৰয়াস কৰাটো একান্তই কাম্য। স্বদেশ-স্বজাতিক ভালপোৱা আৰু সামগ্ৰিকভাৱে মানুহৰ প্ৰেমত পৰা, জীৱনৰ প্ৰেমত পৰা প্ৰত্যেকেই এয়া নৈতিক কৰ্তব্য বুলি ভবা উচিত বুলিয়েই আমাৰ ধাৰণা। নকলেও হ'ব যে- সমাজৰ আনসকলৰ লগতে 'সমাজৰ ভৱিষ্যত' বুলি আখ্যায়িত বিশাল ছাত্ৰ-সমাজৰো এইক্ষেত্ৰত চিন্তনীয় তথা কৰণীয় অনেক আছে। প্ৰকৃতাৰ্থতেই ছাত্ৰ-সমাজৰ সক্ৰিয় চিন্তা-চৰ্চা তথা অন্তৰতম আগ্ৰহে জাতীয় জীৱনৰ বহু সমস্যাৰে সমাধান সূত্ৰ উদ্ভাৱনত সহায় কৰিব পাৰে। লৈ যাব পাৰে- জাতি এটাক, সমাজ এখনক - আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰলৈ; জ্যোতিৰ্ময় অৱস্থাৰ পৰা অধিক জ্যোতিৰ্ময়তালৈ। এনে দৃষ্টিভংগীৰেই অসমৰ সামাজিক-সাংস্কৃতিক জীৱনত ছাত্ৰ-সমাজৰ ভূমিকা কেনে হ'ব পাৰে, কেনে হোৱা উচিত - সাম্প্ৰতিক জাতীয় জীৱনৰ প্ৰেক্ষাপটত তাক চমুকৈ আলোচনা কৰাৰ বাবেই এই প্ৰয়াস।

বহুতেই হয়তো ক'ব যে - সাম্প্ৰতিক সময়ত ৰাজ্যখনৰ সামাজিক-সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰখনত যি গৰাখহনীয়া পৰিলক্ষিত হৈছে- তাৰ সমাধান সূত্ৰৰ আঁত কেতিয়াবাই হেৰাই গৈছে, সেয়া আৰু সম্ভৱ নহয় কেতিয়াও, কাহানিও। অগ্নিগৰ্ভা পৰিৱেশৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিলে পোনচাটেই তেনে এক মনোভাব মনলৈ অহা অসম্ভৱ নহ'লেও এই কথা মনত ৰখা ভাল হ'ব যে- আমি আশাবাদী ধাৰণাৰে, যোগাত্মক পৰ্যবেক্ষণেৰে বিষয় এটা চালি-জাৰি চোৱাহে উচিত। নতুন প্ৰতিশ্ৰুতিৰ স্বাক্ষৰ বহন কৰা, অনন্ত সম্ভাৱনাৰ অমল উৎস ছাত্ৰ-সমাজে স্বাভাৱিকতেই পোষণ কৰিব লাগিব এনে দৃঢ় ধনাত্মক মনোভাৱ - যাৰ দ্বাৰা সংশ্লিষ্ট সমস্যাবোৰৰ সমাধান সম্ভৱপৰ হ'ব। মুঠ কথাত ক'বলৈ গ'লে,- এইক্ষেত্ৰত ছাত্ৰসমাজ হ'ব লাগিব বদ্ধ-পৰিকৰ।

প্ৰসংগ ঃ সামাজিক জীৱন

অসমৰ সামাজিক জীৱনলৈ যদি আমি চাওঁ, দেখা পাম যে– বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি বুলিলে যি এক ধাৰণা আছিল '৭২ ৰ মাধ্যম আন্দোলনৰ পাছৰ পৰা যি কাৰণেই নহওক কিয়-ভাষিক বিভেদে অসমৰ মানুহখিনিৰ সাতামপুৰুষীয়া সম্প্ৰীতিত বাধাৰ সৃষ্টি কৰিলে। তাৰ পাছত, '৭৯ ত আৰম্ভ হোৱা ঐতিহাসিক অসম আন্দোলনৰ সময়ছোৱাত আৰু পৰৱৰ্তী কালতো কোনো দুষ্টচক্ৰৰ প্ৰভাৱত অসমৰ সমাজ-জীৱনত বিভেদৰ বীজ ৰোপন হ'ল।

দুখৰ কথা—অসমৰ ছাত্ৰ তথা যুৱসমাজ এটা নিৰ্দিষ্ট সংগঠনৰ আওতাত নাথাকি জাতিগোষ্ঠী ভেদে, সম্প্ৰদায় ভেদে পৃথক সংগঠনৰ অন্তৰ্ভূক্ত হ'ল; আনকি বহুক্ষেত্ৰত সংশ্লিষ্ট সংগঠনবোৰৰ মাজত যথাৰ্থ পাৰস্পৰিক সমন্বয়ো নোহোৱা হ'ল। ফলত তথাকথিত 'বৰ অসম' আৰু 'বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি'ৰ প্ৰসংগটো বাস্তৱতে এক ধাৰণা হৈয়েই থাকিল। এসময়ৰ 'বৰ অসম' ভাগি চুৰমাৰ হ'ল। নাগালেণ্ড, মণিপুৰ, মিজোৰাম, অৰুণাচল আদি পৃথক ৰাজ্য হ'ল- মূলতঃ ৰাজনৈতিক প্ৰৰোচনাৰ বাবেই। ইয়াৰ পাচত বৰ্তমান অৱস্থাতো বড়ো, কাৰ্বি আদি জনগোষ্ঠীসমূহে পৃথক ৰাজ্যৰ দাবী কৰাটো কাৰো অগোচৰ নহয়। এনে বিভেদৰ মূলতে আছে- কিছুক্ষেত্ৰত ৰাজনৈতিক নেতাৰ মুনাফা লাভৰ স্বাৰ্থ, কিছুক্ষেত্ৰত শোষণ বঞ্চনাৰ দেধাৰ অভিযোগ।

কাৰণ যিয়েই নহওঁক, ইয়াৰ ফলত আজিৰ তাৰিখত নিশ্চিত মনেৰে উজনিৰ কোনো এজন ব্যক্তি নিৰুদ্বেগভাৱে যাব নোৱাৰে বড়ো জনগোষ্ঠী অধ্যুষিত অঞ্চললৈ; জোনাক ভৰা নিশা মনৰ হেঁপাহেৰে উপভোগ কৰিব নোৱাৰে 'বাগৰুম্বা' অথবা যাব নোৱাৰে কাৰ্বি জনগোষ্ঠীয় অঞ্চললৈ 'চমাংকান' উপভোগ কৰিবৰ বাবে। বহুক্ষেত্ৰত পুৰণি সমাজ-ব্যৱস্থাত জনগোষ্ঠীয় লোকসকলৰ প্ৰতি তথাকথিত 'উচ্চবৰ্ণ'ৰ লোকচামে হীনভাব পোষণ কৰাটোও হয়তেবা এনে বিদ্বেষৰ কাৰণ। তদুপৰি, এনে বিদ্বেষ তথা ৰাজনৈতিক আঁৰিয়াঅঁৰিৰ ফলত আজিৰ অসমত থিতাপি লৈছে, সন্ত্ৰাসবাদে। ভায়ে-ভায়ে পৰস্পৰৰ বিপক্ষে অস্ত্ৰ তুলি লৈছে হাতে হাতে, ৰাঙলী হৈছে বুকুৰ তেজেৰে- মাটি, বায়ু-পানীত আন্দোলিত হৈছে বাৰুদৰ গোন্ধ। সন্ত্ৰাসবাদৰ মোকাবিলাৰ বাবে চৰকাৰৰ দমন ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰাও মূলতঃ সমগ্ৰ সমাজখনেই ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে, বিপৰ্যস্ত হৈছে জাতীয় জীৱন।

চমুকৈ ক'বলৈ গ'লে বিভেদৰ বীজ ৰোপিত হোৱা সমাজখনত আমি ছাত্ৰ-সমাজে জাতি-জনগোষ্ঠীৰ মাজত সম্প্ৰীতিৰ বিষয়টোত গুৰুত্ব দিব লাগিব। আমি আপোন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব 'ঐ-নিতম', 'ঝুমইৰ মেৰাৎ নাচ'ক—। ছাত্ৰ-সংগঠনসমূহে সময়ে সময়ে জনগোষ্ঠীয় এলেকাত প্ৰতিনিধিত্বমূলক পাৰস্পৰিক ভাব বিনিময়ৰ কাৰ্যসূচী গ্ৰহণ কৰিব পাৰে পৰস্পৰৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধাৰে, একান্ত আন্তৰিকতাৰে। তেতিয়াহে আমি মিলিত হ'ব পাৰিম একেলগে এখন মুকলি আকাশৰ তলত; পৰিচয় দিব পাৰিম 'আমি অসমীয়া', 'অসম আমাৰ সকলোৰে আপোন' বুলি সঁচা অৰ্থত।

বৰ্তমানৰ অসমত এচাম যুৱকে হাতত আগ্নেয়াস্ত্ৰ লৈ স্বজাতিৰ-স্বদেশৰ স্বাধীনতা বিচৰাৰ কথাটোও অন্য এক প্ৰসংগ। আবেগিকভাৱে চালে বিষয়টোৰ প্ৰতি সহৃদয়তা অনুভৱ হ'লেও ছাত্ৰসমাজে ভাবিব লাগিব এনে দাবীৰ যুক্তিযুক্ততা কিমান! অৰ্থনৈতিকভাৱে স্বাৱলম্বী ন'হলে জাতি এটা সঁচা অৰ্থত স্বাধীন হ'ব পাৰে জানো ? বৈদেশিক, যোগাযোগ, প্ৰতিৰক্ষা আদিৰ কথাতো আছেই। সংশ্লিষ্ট 'বিপ্লৱী' সকলৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ সদভাৱ অক্ষুন্ন ৰাখিও ছাত্ৰসমাজে ব্যক্তিগতভাৱে তেওঁলোকৰে বন্ধু/ভাতৃ/অন্যান্য আত্মীয় — এইসকলক বুজাব পাৰিব লাগিব যে ঃ যিখন ৰাজ্যই অনবৰতে আন ৰাজ্যৰ পৰা চাউল, মাছ- - আনকি 'বেজী' এটা পৰ্যন্ত আমদানি কৰিবলগা হয়; তেনে এখন ৰাজ্য অচিৰেই প্ৰকৃত অৰ্থত 'স্বাৱলম্বী' হোৱা সম্ভৱ জানো! বুজাব লাগিব সংঘবদ্ধ পৰ্যায়তো যে হিংসাই কোনো সমস্যাৰ সমাধান নকৰে, বৰং বৃদ্ধিহে কৰে। সশস্ত্ৰ সংগ্ৰামৰ পথ লোৱাসকলো আমাৰ মাজৰে। তেওঁলোকৰ হানি-বিঘিনিও সমাজখনৰে ক্ষতি। তদুপৰি, এনে সন্ত্ৰাস-জৰ্জৰিত পৰিবেশৰ বাবেই গত প্ৰায় এটা দশক জুৰি বৰ বেয়াকৈ ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে অসমৰ জনজীৱন, স্থবিৰ হৈছে ৰাজ্যখনৰ অৰ্থনৈতিক প্ৰগতিৰ ৰথ। সেয়েহে, হিংসাৰ পথ লোৱাসকলক শুদ্ধ পথলৈ অনাটোও বৰ্তমানৰ ছাত্ৰসমাজৰ অন্যতম কৰ্তব্য। প্ৰাসংগিক যে, সেই পথ ত্যাগ কৰাৰ পাছত সমাজৰ লগত মিলি যাব খোজাজনেও যাতে পৰৱৰ্তী স্তৰত ব্যক্তিগত স্বাৰ্থত হিংসাৰ আশ্ৰয় নলয়, ল'ব নোৱাৰে-তাৰ বাবেও ছাত্ৰসমাজ সদা-সতৰ্ক হ'ব লাগিব। আমি সকলোৱে নতুন পথ লোৱা যুৱ চামক এনে এক পৰিবেশ দিব লাগিব যাতে তেওঁলোকৰ অনুশোচনা হয় আৰু অহিংসাৰ পথেৰেই তেওঁলোকে স্বদেশ স্বজাতিৰ উন্নতিৰ হকে কাম কৰে। ছাত্ৰ সমাজে তেওঁলোকক বুজাব লাগিব যে প্ৰথমে নিজক সকলোপ্ৰকাৰে স্বনিৰ্ভৰশীল কৰি, তাৰ পাছত ভাতৃ-ভগ্নী, পিতৃ-মাতৃ আত্মীয় তথা প্ৰতিৱেশীক আৰু তাৰ পাছতহে সমাজ তথা দেশৰ 'স্বনিৰ্ভৰশীল' কৰাৰ প্ৰয়াসত জড়িত হোৱা যুগুত।

ৰাজ্যখনৰ সামাজিক ক্ষেত্ৰত আন এক গুৰুত্বপূৰ্ণ স্পৰ্শকাতৰ বিষয় হ'ল-বিদেশী নাগৰিক প্ৰব্ৰজনৰ সমস্যাটো যাৰ ফলত জনগাঁথনি অপ্ৰত্যাশিতভাৱে

'মইনা পাৰিজাত' আদি গঠনৰ মাধ্যমতো নতুন প্ৰজন্মক নৈতিক তথা বৌদ্ধিকভাৱে উন্নত কৰি স্বপ্নৰ সমাজ গঢ়াৰ প্ৰয়াস কৰিব পাৰে ছাত্ৰ সমাজে। এনে প্ৰয়াসৰ ফলতেই হয়তো আজিৰ শিশুৱে হাতত পুতলা বন্দুক তুলি লোৱাৰ সলনি আগ্ৰহান্বিত হ'ব পাৰে কলম অথবা ৰং তুলিকাৰ প্ৰতি; যিয়ে সলনি কৰি দিব পাৰে ভৱিষ্যত সমাজৰ দৃশ্যপট।

ধৰ্মৰ নামত দলাদলি, অন্ধবিশ্বাস আদিৰ দূৰীকৰণৰ ক্ষেত্ৰতো কাৰ্যকৰী ব্যৱস্থাৰ কথা ভাবিব পাৰে ছাত্ৰ সমাজে। ভাবিব পাৰে- শংকৰদেৱৰ দৰে জাতিৰ প্ৰাণ-প্ৰতিষ্ঠাতাক বিশ্ব দৰবাৰত প্ৰতিষ্ঠাৰ কথা।

——এনেদৰে আচলতে বহু দিশৰ কথাই ভাবিব পাৰি। এয়া যৎসামান্য আলোকপাতহে। সামাজিক ক্ষেত্ৰত ছাত্ৰ সমাজৰ ভূমিকানো কি হ'ব পাৰে- এই বিষয়ৰ আলোচনাৰ পাছত এতিয়া আহোঁ সাংস্কৃতিক দিশৰ কথালৈ।

সাংস্কৃতিক দিশত -

দৰাচলতে সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰখনো সমাজ জীৱনৰ আওঁতাতে পৰে। সেয়ে হ'লেও, বিশ্লেষণৰ সুবিধাৰ্থে কলা-সংস্কৃতিৰ জগতখনৰ প্ৰসংগটো সুকীয়াভাৱে অৱলোকন কৰাৰ অৱকাশ নিশ্চয় আছে।

নক'লেও হ'ব যে সময়ৰ পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে সমাজ জীৱনৰ অন্য দিশৰ লগতে সাংস্কৃতিক জীৱনতো ইয়াৰ প্ৰভাৱ অৱশ্যাম্ভাৱীভাৱে পৰিছে। ইয়াৰ বাবেই সৃষ্টি হৈছে-ৰাজ্যখনৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত সাংস্কৃতিক বিনিময়ৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰতিবন্ধকতাৰ। সামাজিক জীৱনত ছাত্ৰ সমাজৰ ভূমিকাৰ কথা কওঁতে সন্ত্ৰাসবাদ অথবা গোষ্ঠীদ্বন্দ্ব আদিৰ বাবে জনগোষ্ঠীয় অঞ্চলসমূহত নিৰুদ্বেগ ভাৱেৰে মুকলি পৰিৱেশত 'বাগুৰুম্বা' অথবা 'দেওধনী নাচ' আদি উপভোগ কৰিব নোৱাৰাৰ সাম্প্ৰতিক দুৰ্দশাময় পৰিৱেশৰ কথা উল্লেখ কৰি অহা হৈছে। স্বাভাৱিকতেই, পৰিৱৰ্তিত ৰাজনৈতিক-সামাজিক পৰিৱেশৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰখনো প্ৰভাৱিত হৈছে; বৰ্ণাঢ্য অসমৰ সেউজকুলীয়া কৃষ্টিৰ পথাৰখনতো বড়ো, ৰাভা, কাৰ্বি, মিচিং, কছাৰী–জনগোষ্ঠীসমূহে প্ৰত্যেকেই পৃথক সত্তা ঘোষণা কৰিছে। এনে পৰিপ্ৰেক্ষিতত ছাত্ৰ সমাজে সংঘবদ্ধভাৱে এক 'ঐক্যবদ্ধ সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰ'ৰ বাবে প্ৰয়াস চলোৱাটো অত্যন্ত জৰুৰী। কাৰণ, বাৰেবৰণীয়া এই সংস্কৃতিৰ ঐক্যবদ্ধ স্বৰূপেহে যথাৰ্থতে বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতিসত্তাক একগোট হৈ থকাত সহায় কৰিব।

সাম্প্ৰতিক সময়ত আমি প্ৰকৃতাৰ্থত পাহৰি গৈছো ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা, কলাগুৰু বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভা আদি যশস্বী মনীষিসকলক। এইসকলৰ মহান আদৰ্শ তথা সৃষ্টিসমূহক জনতাৰ হৃদয়ে হৃদয়ে সিঁচি দিয়াত, শুদ্ধ ৰূপত যাতে তেওঁলোকৰ প্ৰতি চকু ৰখাত বাস্তৱসন্মত ভূমিকা গ্ৰহণ কৰাটোও ছাত্ৰ সমাজৰ অন্যতম দায়িত্ব।

'কৈহাটীৰ ঢুলীয়া' মোহন ভাৰবীয়া, গণ শিল্পী মঘাই ওজা এইসকলৰ পূণ্যস্মৃতি জড়িত 'ঢোল সংস্কৃতি' বা তেনেধৰণৰ সাংস্কৃতিক সম্পদসমূহ, ঐতিহ্যমণ্ডিত প্ৰচীন কীৰ্ত্তিচিহ্নসমূহ সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰতছাত্ৰসমাজৰ অন্তৰংগ প্ৰচেষ্টা বৰ্তমান সময়ত যথাৰ্থতেই প্ৰয়োজন হৈছে। এই ছাত্ৰ সমাজেই চলাব পাৰে সুস্থ সাংস্কৃতিক পৰম্পৰা জীয়াই ৰখাৰ অভিযান, জনাব পাৰে স্থানীয় গণশিল্পীক যথাৰ্থ সন্মান। আওপকীয়াকৈ হ'লেও এইবোৰে সাংস্কৃতিক জীৱনৰ উত্তৰণতে সহায় কৰে। বৰগীত, শংকৰদেৱ সৃষ্ট তথা বিভিন্ন সত্ৰসমূহৰ দ্বাৰা সংৰক্ষিত নৃত্যসমূহ—এইবোৰৰ শুদ্ধ ৰূপত বহুল প্ৰচাৰ, প্ৰসাৰ তথা ইবোৰৰ ৰাষ্ট্ৰীয়, আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ স্বীকৃতিৰ বাবে জোৰদাৰ প্ৰযত্ন তথা প্ৰয়োজনত সংশ্লিষ্ট বিষয়ৰ সুস্থ বিতৰ্কত অংশগ্ৰহনো বৰ্তমানৰ ছাত্ৰ সমাজৰ অন্যতম দায়িত্ব বুলি আমি ভাবোঁ।

ৰাজ্যখনৰ অ'ত ত'ত সিঁচৰিত হৈ থকা লুপ্তপ্ৰায় গীত-নৃত্যাদি উদ্ধাৰেৰে ঐতিহ্যমণ্ডিত সংস্কৃতিৰ পুনৰুদ্ধাৰ অভিযানতো ছাত্ৰ সমাজে গ্ৰহণ কৰিব পাৰে অনন্য ভূমিকা।

সময়ে সময়ে স্থানীয়ভাৱে সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান– সংগীত সমাৰোহ, নৃত্যসন্ধিয়া আদিৰ আয়োজন ছাত্ৰসমাজে নিশ্চয় কৰিব পাৰে- যাৰ দ্বাৰা নতুন সাংস্কৃতিক প্ৰতিভাৰ বিকাশ হয়, লগতে সংস্কৃতিপ্ৰাণ জনতাৰ হৃদয়ো হৈ উঠে নতুন ছন্দময়। মাত্ৰ চাব লাগিব যাতে পশ্চিমীয়া কলা-কৃষ্টিয়ে স্বকীয় কলা-কৃষ্টিক মষিমূৰ কৰাৰ সুবিধা নাপায়। সময়ৰ পৰিৱৰ্তনক মানি লৈ প্ৰয়োজনত ছাত্ৰ সমাজেই সৃষ্টি কৰিব লাগিব নতুন পুৰণিৰ ঐতিহ্যপূৰ্ণ সম্প্ৰীতিৰ সাঁকো।

উপসংহাৰ ঃ

এনেদৰে, সাধাৰণভাৱে চালে উল্লিখিত ভূমিকাখিনিৰ পালনেৰেই ছাত্ৰ সমাজে অসমৰ সামাজিক-সাংস্কৃতিক জীৱনত অংশগ্ৰহণ কৰাৰ থল অৱশ্যেই আছে। গভীৰ চিন্তা সমৃদ্ধ পন্থাৰ উল্লেখ নকৰিলোৱেইবা ! মুঠ কথা হ'ল- ছাত্ৰ সমাজে ৰাজ্যখনক সামাজিক-সাংস্কৃতিক অৱক্ষয়ৰ দিশৰ বিপৰীতে উত্তৰণৰ দিশত আগুৱাই নিয়াৰ প্ৰয়াস কৰাটো তেওঁলোকৰ নৈতিক দায়িত্ব বুলি ক'লে অলপো ভুল কৰা নহ'ব বুলিয়েই- আমাৰ প্ৰত্যয় তথা সেউজ বিশ্বাস বিদ্যমান। ❑❑❑

কিমান উতলা বিহুৰ বা

শ্ৰীসত্যজিৎ শৰ্মা
দ্বাদশ শ্ৰেণী

ৰঙালী বিহু ৰঙৰ উৎসৱ, উল্লাহ-উদ্দীপনাৰ উৎসৱ। আনন্দত উন্মনা হয় মন। প্ৰকৃতিয়ে নতুন ৰূপ পৰিগ্ৰহণ কৰি জাকত-জিলিকা হয়। শুকাই লঠঙা হৈ থকা গছ-বিৰিখত কুঁহিপাত ওলায়। কপৌ ফুল, তগৰ ফুল ফুলে, কামিনী কাঞ্চন, নাহৰ ফুলৰ গোন্ধত প্ৰকৃতি আমোল-মোল হয়। কুলি-কেতেকী আহি সুৰৰ ৰাগিনী টানে। প্ৰকৃতিৰ আনন্দেৰে উদ্বুদ্ধ হৈ মানুহৰ মনপ্ৰাণো আনন্দত নাচি উঠে। নাচোনৰ মাজেৰে উল্লাহ ব্যক্ত কৰে, যিজনে গাব নাজানে বা নাচিব নাজানে-তেওঁৰ মনটোৱে নাচি থাকে, কিবা এক অহৈতুকী অতিন্দ্ৰীয় আনন্দই হৃদয়ত তোলপাৰ কৰি থাকে।

কিন্তু এই তোলপাৰ নতুন পুৰুষৰ হৃদয়ত অনুভূত হয়নে ? তেওঁলোকৰ মনলৈ সেই আকুলতা আহেনে ? ফুলি থকা কপৌফুল দেখি; কুঁহিপাতে চাতি ধৰা গছবোৰ দেখি কিবা বিশেষ আকৰ্ষণ অনুভৱ কৰেণে ? সিহঁতৰ অনুভূতিহীন শুকান হৃদয়ত এনেবোৰ আকুলতাৰ কাৰণে জানো স্থান আছে ? পুলকিত হ'ব পৰাকৈ সিহঁতৰ মন যেন অকণো অনুভৱী নহয় এনে আশঙ্কা নোহোৱা নহয়। বিহু বুলিলে সিহঁতে বুজে বিহু-সন্মিলন, কিছুমান বিহু গীত আদিহে, বিহু সন্মিলনৰ কোনোবা বিশেষ প্ৰগেমৰ প্ৰতি তেওঁলোক 'ইনটাৰেষ্টেড' হ'ব পাৰে। কিন্তু পুলকিত নহয়। ভাঁজ লগা ভাষা আৰু ভাজ লগা সংস্কৃতিৰ কাৰণে সিহঁতে 'বিহু বিহু লাগিছে গাত' বা 'বিহু গ'লে বিনাবি কাক' আদি শব্দবিলাক উপলব্ধি কৰি হৃদয়ঙ্গম কৰিবলৈ অপাৰগ হয়। বিহুৰ শিহৰণে শৰীৰত জোৱাৰ তুলিব নোৱাৰে। কিয়নো সেই সুৰে, সেই সুবাসে সেই সৌন্দৰ্যত উদ্ভাষিত হ'ব পৰাকৈ তেওঁলোকৰ মনৰ প্ৰস্তুতি নাই। আনকি নতুন ডেকা-গাভৰুৰ মনতো বিহুৱে ডেকা-ধ্বনি জগাব নোৱাৰে-তেওঁলোকৰ মন আক্ৰান্ত হৈ আছে 'চেটিং, ভি ডি অ'গেম, দূৰদৰ্শনৰ কিছুমান বিশেষ প্ৰগেম, কম্পিউটাৰ ইন্টাৰনেট আদি লৈ এক শ্ৰেণী সদায় ব্যস্ত হৈ থাকে। চৰাইৰ পিছে পিছে 'অ কুলি অ কুলি, কুউ কুউ কুউ বুলি' আকৌ এবাৰ মাত কুলি; আকৌ এবাৰ মাত' বুলি কোনেও দৌৰি নুফুৰে নাইবা কোনেও কেতেকীৰ মাতত 'পক্ষীৰ ডিঙিত কন্দা মানুহৰ বুকুৰ সংবাদ' শুনিবলৈ অৱকাশ নাপায়।

জেতুকাৰ পাতেৰে হাত বুলাই লৈ মাজৰাতি, ঘৰলৈ আহি ঢোলে দগাৰে গিৰ্জনি মৰা 'দেউতাৰ পদূলিত গোন্ধাইছে মাধুৰী কেতেকী মলেমলাই অ' গোবিন্দই ৰাম' শুনিবলৈ হুচৰি আহে জানো ? বতৰৰ ফল খাই হোৱা বেমাৰ, গ্ৰহণী আদি

ৰুধিবলৈ আমৰ কলি; কঁঠালৰ মুচি কাটি টুকুৰা টুকুৰ কৰি খাবলৈ দিবলৈ আইতা আছে জানো ? বচৰ পানী, নহৰুৰ পানী ঘৰৰ চাৰিওকাষত চটিয়াই, বাৰিষাৰ পানীত অহা সাপ ঘৰ নোসোমোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈকেবা আছে কোন ? নাইবা নাহৰৰ পাতত মন্ত্ৰ লেখি বৰদৈচিলাৰ দৰে প্ৰচণ্ড ধুমুহাক ৰুধি ঘৰক সুৰক্ষা দিবলৈবা আছে কোন ? শিশুসকল, চেমনীয়াসকল বা ডেকাচাম এই বিলাকৰ বিষয়ে অৱগত নহয়, কিয়নো পৰম্পৰা ৰক্ষা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সচেতনতা বৰকৈ দৃষ্টিগোচৰ নহয়।

বহাগ বিহু প্ৰকৃতিৰ উৎসৱ, প্ৰকৃতিৰ লগত ইয়াৰ অংগাঙ্গী সম্বন্ধ । কিন্তু আমাৰ উঠি অহা ভৱিষ্যত বংশধৰসকল কিমান পৰিমাণে প্ৰকৃতিৰ লগত সংযুক্ত ? প্ৰকৃতিৰ লগত সংযোগ ৰাখিবলৈ কিমান সুৰুঙাই বা তেওঁলোকক দিয়া হৈছে ? ভৱিষ্যতে বেছি ধন-সম্পত্তি উপাৰ্জন কৰিবৰ বাবে সক্ষম কৰি তুলিবলৈ সিহঁতৰ কান্ধত ওলমাই দিয়া হৈছে এটি গধুৰ বোজা, জীৱনৰ প্ৰকৃত ৰসোলব্ধিৰ পৰা শিশুহঁতক আঁতৰাই আনি বস্তু প্ৰাপ্তিহে জীৱনৰ লক্ষ বুলি সিহঁতক পৰোক্ষভাৱে বুজাই দিয়া হৈছে। বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাৰ দৌৰত অনুভৱী আত্মা শুকাই গৈছে, গতিকে হ'মৱৰ্ক, ক্লাচৱৰ্ক কৰাৰ মাজতেই সোণালী শৈশৱ গুচি 'ব্যতিব্যস্ত শৈশৱ' হৈ পৰিছে-তাত জোনাকৰ লুকাভাকু চাবলৈ, জোনবাইক তৰা খুজিবলৈ অৱকাশ ক'ত ? বিহুৰ বলীয়া বা ফাগুনৰ উতলা পচোৱাই শিশুৰ অনুভূতিৰ জগতত তোলপাৰ কৰিব নোৱাৰে। পৰিৱেশ, পৰিস্থিতি, অভিভাৱক আৰু পিতৃ-মাতৃয়ে সিহঁতৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত আনন্দ আহৰণত পদে পদে বাধা দি আহিছে। প্ৰকৃতিয়ে উপহাৰ দিয়া প্ৰেমৰ বিনিময়ত, প্ৰেমৰ ভাষা শিকিবলৈ, সৌন্দৰ্যৰ বিনিময়ত সত্য-শিৱ-সুন্দৰৰ আৰাধনা কৰি অতিন্দ্ৰীয় আনন্দৰ পুলক ল'বলৈ শিশুৱে সময় নাপায়। মহাপুৰুষৰ ভাষাত ক'বলৈ গ'লে এতিয়া 'Solid materialism has taken the place of fine spiritualism' বস্তু-তান্ত্ৰিক পৃথিৱীৰ পৰা শিশুমন আঁতৰাই আনি; প্ৰকৃতিৰ মুখাপেক্ষী কৰি তুলিবলৈ বিহুৰ দৰে উৎসৱৰ একান্তই কাম্য।

প্ৰকৃতিয়ে তাক নীতিজ্ঞান শিকাব। ইয়াৰ সুন্দৰতাৰ মাজেৰে শিশুৱে শিকিব প্ৰকৃতিৰ উদাৰতা যি প্ৰকৃতিয়ে নিজক নিঃশেষ কৰি হ'লেও মানুহৰ কাৰণে নিজকে বিলাই দিছে সেই প্ৰকৃতিৰ কোলাত শিশুক উমলিবলৈ প্ৰেৰণা দিয়ক। তেতিয়াহে শিশুৱে বিহুৰ ৰস আস্বাদনত নিজকে নিমজ্জিত কৰি মনেপ্ৰাণে গাব পাৰিব।

বিহুৱে বিৰিণা পাতে ঐ মইনা
বিহুৱে বিৰিণা পাত
বিহু থাকে মানে বিহুকে বিনাবা
বিহু গ'লে বিনাবা কাক । □□□

এঠাইত এই প্ৰসংগৰ অৱতাৰণা কৰি পুৰণি দিনৰ বিহুৰ সঁচা চিত্ৰ এখনৰ সৈতে হেম বুঢ়াগোহাঞিদেৱে লিখিছে- "জীয়ৰীসকলে দিনত গছতলত বিহু মাৰি বিহু মাৰি গীত-নাচেৰে মুখৰ কৰেগৈ। আজিকালিৰ দৰে কোনো হুঁচৰি দলৰ লগত নাৰীয়ে নিশা বিহুনাচ নাচিবলৈ ঘৰে-ঘৰে যোৱা প্ৰথা আগৰ দিনত নাছিল। এনে পৰম্পৰাৰে সন্তুৰ মিছিং গাভৰুসকলৰ বাহিৰে আন জনগোষ্ঠীৰ গাভৰুসকলে হুঁচৰি দলৰ লগত নচা নাছিল। অতীতৰ মতা বিহু আৰু মাইকী বিহু সুকীয়াকৈ চলিছিল। মতাই নিশা বিহু মাৰে- চ'তৰ বিহুৰ উৰুকাৰ নিশালৈকে। গাভৰুসকলেও ৰাতি বিহু মাৰে সুকীয়াকৈ গছৰ তলত। গৰুবিহু বা চেনেহী বিহুৰ দিনাৰ পৰা পুনৰ দিনত গছতলত নাৰীয়ে বিহু মাৰে। ডেকাসকলে গৰু বিহু বা চেনেহী বিহুৰ দিনাৰ পৰা গৃহস্থৰ ঘৰত হুঁচৰি গায়। এতেকে মতাৰ বিহু মতাৰ মাজত; গাভৰুসকলৰ বিহু গাভৰুৰ মাজত। দুয়োপক্ষৰ বিহু উভয়ে চাব পাৰে কিন্তু অংশ গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু আধুনিক ৰংগমঞ্চত পুৰুষ-নাৰীয়ে একেলগে হুঁচৰি গোৱা, গীত-নাচত ভূমিকা লোৱাত এক প্ৰকাৰে লেটি পেটি সংস্কৃতিৰ ছবিহে অধিক প্ৰকট হৈছে।"

ভাৰতীয় অৰ্থনীতিত গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ গুৰুত্ব

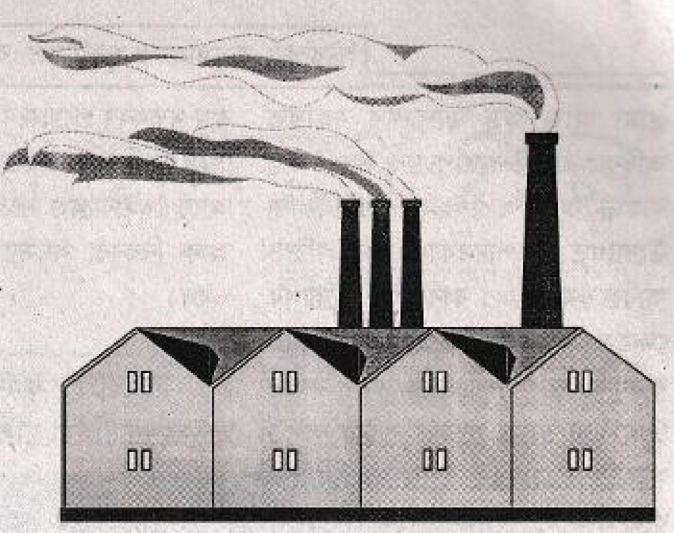

শ্ৰীলোহিত ফুকন
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

বৰ্তমান প্ৰতিযোগিতামূলক বজাৰত বৃহৎ উদ্যোগবোৰৰ দৰে ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰেও ভাৰতীয় অৰ্থনীতিত বহুল প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিছে--ফলত ইয়াৰ গুৰুত্ব দিনক দিনে বৃদ্ধি হৈ আহিছে। ভাৰতীয় উদ্যোগ ব্যৱস্থাক প্ৰধানকৈ তিনিটা ভাগত ভাগ কৰিব পাৰি- (১) সংগঠিত বৃহৎ আয়তন আৰু মধ্য আয়তন যন্ত্ৰচালিত উদ্যোগ (২) আধুনিক ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ আৰু (৩) অসংগঠিত প্ৰচলিত উদ্যোগ। শেষৰ দুই প্ৰকাৰ (২ আৰু ৩) উদ্যোগক একেলগে গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ (Village and Small industries) বুলি কোৱা হয়।

গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ বুলিলে সাধাৰণতে বাঁহ বেতৰ কাম, সূতা কটা আৰু বোৱা, মৌ-মাখি পালন, কুমাৰ-কমাৰ, গাঁৱলীয়া অঞ্চলবোৰত থকা ধানকল, আটা-ময়দাৰ মিল, হাতীৰ দাঁত আৰু কাঠৰ খোদাই কাম কৰা উদ্যোগবোৰ বুজো। চমুকৈ ক'বলৈ গ'লে ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰৰ গুৰুত্ব নিয়োগ সংস্থাপন, ৰপ্তানি-বাণিজ্য, আঞ্চলিক বৈষম্য দূৰীকৰণ আৰু গুৰুত্ববোৰ বিতংকৈ আলোচনা কৰা হ'ল-

(১) মুঠ উদ্যোগিক উৎপাদনৰ প্ৰায় আধাংশ ঃ

ভাৰতীয় বৃহৎ উদ্যোগবোৰে যিমান উদ্যোগিক উৎপাদন কৰে সিমান উৎপাদন ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰৰ পৰাও আহে। ১৯৮৩-৮৪ চনত ক্ষুদ্ৰায়তন উদ্যোগবোৰৰ উৎপাদন মূল্য আছিল প্ৰায় ৪২ হাজাৰ কোটি টকা। অৰ্থ বিজ্ঞানৰ দিশৰ পৰা সেইবছৰত ক্ষুদ্ৰউদ্যোগবোৰে ৪২ হাজাৰ কোটি টকা উৎপাদন মূল্য সংযোগ কৰিছিল।

(২) নিয়োগ সংস্থাপনত কৃষিৰ পিছতে নিয়োগ সম্প্ৰসাৰণত সম্ভাৱনাপূৰ্ণ ঃ

ভাৰতৰ বেছি সংখ্যক মানুহেই কৃষিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি চলে। তাৰ পিছতেই মানুহবোৰে ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰৰ লগত জড়িত হৈ থাকে। বৃহৎ উদ্যোগবোৰ সাধাৰণতে যন্ত্ৰপাতিৰে কৰে সেইবাবে তাত মানুহৰ সিমান আৱশ্যক নহয়। ১৯৮৩-৮৪ চনৰ সমীক্ষা মতে দেখা গৈছে যে, প্ৰতি ১ লাখ টকা বিনিয়োগত ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগে ২১ জন আৰু বৃহৎ উদ্যোগবোৰে মাত্ৰ ৫ জন নিয়োগ কৰা সম্ভৱ হয়। সেইবাবে অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ দিশৰ পৰা ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰ বেছি আৱশ্যকীয় যিহেতু এই উদ্যোগবোৰে নিবনুৱা সমস্যা সমাধানত সহায় কৰে।

(৩) দেশৰ মূলধন কম বাবে গুৰুত্ব ঃ

ভাৰতৰ দৰে ক্ৰমোন্নয়নশীল দেশবোৰৰ মূলধন সাধাৰণতে সীমিত দেখা যায়। যদি বৃহৎ উদ্যোগ কোনোৱে খুলিব বিচাৰে তেনেহলে তেওঁলোকক বহুত মূলধনৰ প্ৰয়োজন আৰু যদি কোনোৱে ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ খুলিব বিচাৰে তেনেহলে তেওঁলোকক কম মূলধনৰ আৱশ্যক। যিহেতু আমি জানোৱেই যে আমাৰ দেশৰ মূলধন কম সেইবাবে উপভোগ্য দ্ৰব্য উৎপাদনৰ দায়িত্ব অধিক মূলধন প্ৰয়োগকাৰী উদ্যোগক নিদি কম মূলধন প্ৰয়োগকাৰী গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰক দিয়া উচিত।

(৪) মুদ্ৰাস্ফীতিৰ প্ৰতিবিধান ঃ

মূল উদ্যোগ আৰু অন্যান্য কাম-কাজৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা ক্ৰয় শক্তিৰ বাবে মুদ্ৰাস্ফীতি আৰু উপভোগ্য দ্ৰব্যৰ দুষ্প্ৰাপ্যতাৰ প্ৰতিবিধানৰ বাবেও

গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ সহায়ত অধিকমাত্ৰাত উপভোগ্য দ্ৰব্য উৎপাদনৰ ব্যৱস্থা কৰা অপৰিহাৰ্য। এইবিলাক উদ্যোগত উৎপাদনকাৰ্য দ্ৰুত গতিত আৰম্ভ কৰা সম্ভৱ। কাৰণ ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত উৎপাদনৰ প্ৰাৰম্ভিক পৰ্বৰ সময় ব্যৱধান অপেক্ষাকৃতভাৱে কম। ফলত উপভোগ্য দ্ৰব্যৰ চাহিদা বৃদ্ধিৰ লগত সংগতি ৰক্ষা কৰি ইবিলাকৰ যোগান বৃদ্ধি কৰা অপেক্ষাকৃত সহজসাধ্য।

(৫) কলা-কৌশল কম পৰিমাণত প্ৰয়োজনীয় ঃ

বৃহৎ উদ্যোগবোৰত সাধাৰণতে সকলো কাম যন্ত্ৰপাতিৰে কৰে। আৰু সেইবোৰ চলাবৰ বাবে দক্ষতাসম্পন্ন ব্যক্তিৰ প্ৰয়োজন, যিটো ভাৰতৰ নিচিনা দেশত পোৱা বহুত কঠিন। এই দিশৰ পৰা গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰ বেছি ফলপ্ৰসু। কাৰণ এইবোৰ উদ্যোগত তেনে বিশেষ দক্ষতা সম্পন্ন ব্যক্তিৰ প্ৰয়োজন নাই। সেইবাবে অধিকভাৱে ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰি দেশৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা উন্নত কৰিব পাৰে।

(৬) বিকেন্দ্ৰীত অৰ্থ ব্যৱস্থাৰ প্ৰয়োজনীয়তা ঃ

কোনো এখন দেশৰ কেইখনমান চহৰত বা অঞ্চলত কেন্দ্ৰীভূত বৃহৎ উদ্যোগসমূহৰ কিছুমান দুৰ্বলতা থাকিবই। গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগসমূহ গোটেই দেশজুৰি বিয়পাই দিব পাৰিলে আঞ্চলিক বৈষম্যও বহু পৰিমাণে নাইকিয়া কৰিব পাৰি।

(৭) দৰিদ্ৰ আৰু নিবনুৱা সমস্যা সমাধান ঃ গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰে দৰিদ্ৰ আৰু নিবনুৱা সমস্যা সমাধানত সহায় কৰে, যিহেতু এই উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবৰ বাবে একেবাৰে কম মূলধনৰ প্ৰয়োজন। যদি একেবাৰে দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলত বাস কৰা লোকো আছে সেইবোৰেও তাত কাম কৰি দৰিদ্ৰ আৰু নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিব পাৰে।

(৮) কৃষিৰ ওপৰত জনসংখ্যাৰ হেঁচা হ্ৰাস ঃ

ভাৰতৰ বেছিভাগ লোকেই কৃষিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। যদি গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰৰ প্ৰসাৰ ঘটে তেনেহলে কৃষিৰ ওপৰত ইয়াৰ হেঁচা কমিব। ভাৰতৰ কৃষিৰ বৃহৎ অংশ মাত্ৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ ভিত্তিতে সংগঠিত। ইয়াৰোপৰি, কৃষকে বছৰৰ কেইবামাহো বহি থাকিব লগা হয়। এই ক্ষেত্ৰত গ্ৰাম্য উদ্যোগক উপজীৱিকা হিচাপে গ্ৰহণ কৰি কৃষকে আয় বৃদ্ধি আৰু অৱসৰ সময়ৰ সদব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে।

(৯) সামাজিক ব্যয়ভাৰ কম ঃ

বৰ্তমান কালত সকলো ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠানৰে সামাজিক দায়বদ্ধতা আছে। উৎপাদন ব্যয়ৰ দিশৰ পৰা বৃহদায়তন প্ৰতিষ্ঠান উদ্যোগ আৰু গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ সুবিধা বিচাৰ বিবেচনা কৰোতে কেৱল উৎপাদকৰ ব্যক্তিগত ব্যয়ৰ কথা চিন্তা কৰিলেই নহ'ব, সমাজে কি ব্যয় বহন কৰিব লাগে তাৰ কথাও চিন্তা কৰিব লাগে। এই দৃষ্টিভংগীৰ পৰা বিবেচনা কৰিলে বৃহৎদাকাৰ উদ্যোগৰ সামাজিক ব্যয়ভাৰ বেছি আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰৰ কম। ফলত ডাঙৰ উদ্যোগবোৰত স্বাস্থ্য, বাসগৃহ, নিবনুৱা সমস্যা আদি সমস্যা উদ্ভৱ হয়, লগতে পৰিৱেশো বহু পৰিমাণে দূষিত কৰে। কিন্তু এই সমস্যাবোৰ ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰৰ ক্ষেত্ৰত দেখা নাযায়। ফলত সমাজে এই সমস্যাবোৰ সমাধানৰ বাবে যথেষ্ট ব্যয়ভাৰ গ্ৰহণ কৰিব নেলাগে।

(১০) স্থানীয় সম্পদৰ সদ্ব্যৱহাৰ ঃ

প্ৰতিটো ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠানত দ্ৰব্য উৎপাদনৰ বাবে কেঁচা মালৰ প্ৰয়োজন। বৃহৎ উদ্যোগবোৰে স্থানীয় সম্পদবোৰ ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰে তাৰ মূল কাৰণ হ'ল প্ৰয়োজনীয় তথ্যপাতিৰ অভাৱ। কিন্তু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰ যিটো অঞ্চলত স্থাপন হয় তাৰ ওচৰে-পাজৰে থকা সকলো স্থানীয় সম্পদ আহৰণ কৰে যিহেতু বাহিৰৰ পৰা আনিবলৈ তেওঁলোকৰ মূলধন একেবাৰে মুষ্টিমেয়। সেইবাবে স্থানীয় অঞ্চলতে পোৱা সম্পদবোৰৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰি গ্ৰাহকক উপযোগী দ্ৰব্য সামগ্ৰী তৈয়াৰ কৰে।

গতিকে, ভাৰতীয় অৰ্থনীতিত গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ গুৰুত্ব আৰু সম্ভাৱনা আছে। প্ৰথম পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত গ্ৰামোন্নয়ন নিয়োগৰ সম্প্ৰসাৰণৰ দিশলৈ লক্ষ্য ৰাখি গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ সংৰক্ষণ আৰু সম্প্ৰসাৰণৰ কথা বিশেষভাৱে উল্লেখিত। দ্বিতীয় পৰিকল্পনা কালৰ পৰা গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ অৰ্থ ব্যৱস্থাৰ বিকেন্দ্ৰীকৃত গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু সম্প্ৰসাৰণশীল অংশ হিচাপে চোৱা হৈছে। ইয়াৰ লগতে ষষ্ঠ পৰিকল্পনাৰ পৰা যুক্ত হৈছে দৰিদ্ৰতা দূৰীকৰণৰ সংকল্প, যি সংকল্প সাধনত ভাৰতৰ দৰে দেশত গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰে বিশেষ সহায় কৰিছে। ওপৰৰ আলোচনাৰ পৰা দেখা গ'ল যে, ভাৰতীয় অৰ্থনীতিত গ্ৰাম্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ গুৰুত্ব অতি তাৎপৰ্যপূৰ্ণ।

□□□

ভাৰতীয় অৰ্থনীতি ঃ (হুদা, বৰুৱা আৰু গোস্বামী)

গল্প

ভগ্ন হৃদয়ৰ গান

(সত্য ঘটনাৰ আলমত)

প্ৰকাশজ্যোতি হাজৰিকা
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

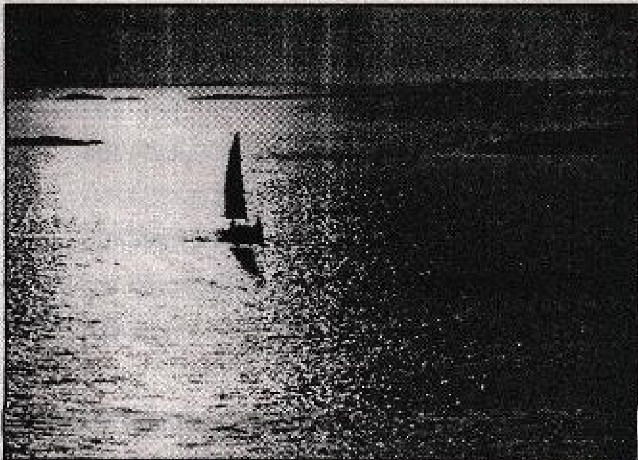

বসন্ত আহে
জোনাক নিগৰে
সিচি দিয়ে নীৰৱে
অবুজ বেদনা।

সচাঁকৈয়ে জীৱনৰ প্ৰতিটো পল যে কিমান অবুজ। এই আনন্দ, এই বিষাদ। পৰিৱৰ্তনশীল জীৱনৰ প্ৰতিটো পল যেন একো একোটা নুবুজা সাঁথৰ। সুখ বুলি দুখ নাইবা দুখৰ পাছতো আনন্দৰ চকুপানী। এইয়াই জীৱন। তথাপিও এনে জীৱনটোৰ প্ৰতি কিয় ইমান মোহ তাক বুজিব নোৱাৰে কোনেও কোনোদিন। সেয়েহে হয়তো আশাভংগৰ পাছতো মনত পুনৰ জাগ্ৰত হয় কিবা এটা পোৱাৰ আশা। কিন্তু নিয়তি যেন ততো কঠিন।

অবিনাশ যেন এক নীৰৱ সাক্ষী এনে এটা জীৱনৰ। সিয়েতো এই জীৱনত হেৰুৱাইছে এটি এটিকৈ ভালেমান বস্তু। ত্যাগ কৰিব লগা হৈছে জীৱনৰ চৰমতম সুখকণো। মাত্ৰ এক বছৰৰ আগতেতো তাৰ এনে নাছিল। কি নাছিল তাৰ ? সম্পত্তি, টকা-পইচা, স্বাস্থ্য, সুন্দৰ ব্যৱহাৰ এই কোনোটো গুণেই কম নাছিল তাৰ। নিয়তিৰ কি নিষ্ঠুৰ পৰিহাস! আইতাকক হেৰুওৱাৰ মাত্ৰ তিনি বছৰৰ পাছতে হেৰুৱাইছিল তাৰ অতি মৰমৰ দেউতাকক। ভাগি পৰিছিল সি মানসিকভাৱে। তেতিয়া তাক প্ৰেৰণা, সাহস দি পুনৰ আগৰ অৱস্থালৈ ঘূৰাই আনিছিল তাৰ প্ৰেমিকা জোনে। সেইবাবেই হয়তো মানসিকভাৱে ভাগি পৰিলেও অন্ততঃ একমাত্ৰ জোনৰ বাবেই সি জীয়াই থকাৰ সমল পাইছিল। কিন্তু আজি ! আজি জানো সি সহ্য কৰিব পাৰিব এই চৰমতম সত্যটোক। অবিনাশৰ মনলৈ ভাহি আহিল জোনৰ লগত কটোৱা প্ৰতিটো ক্ষণ।

টং-টং-টং ঘড়ীত আঠ বজাৰ সংকেত দিয়াত বিচনাৰ পৰা থপজপকৈ উঠিল। উঠিয়ে হাতত টুথ ব্ৰাচডাল লৈ বাথৰূমত সোমালগৈ। ফটাফট মুখ-হাত ধুই সি পুনৰ ৰূমলৈ সোমাই আহিল। মাকক চাহকাপ খুজি সি ড্ৰেছ কৰাত লাগিল।

এয়া চাহ খাই ল। এই ৰাতিপুৱাতে ক'লৈ যাবলৈ ওলাইছ তই ? মাকে হাতত চাহ কাপ লৈ সুধিলে।

মোৰ লগৰ এজনে Birthday Party দিছে। পইছা অলপ দিবা নেকি মা ? অবিনাশে মাকক মৰম লগা মাতেৰে ক'লে। মাকে কেচৰ পৰা টকা এশ আনি তাৰ হাতত গুজি দিলে। Thank you Maa. You are Great. অবিনাশে মৰমতে মাকক সাৱতি গালত তপৰকৈ চুমা এটা খাই দিলে।

অ' অবি তুমি সোনকালে আহিবা। আজি মাহীয়েৰাই মাতি পঠাইছে নহয়।

মাহীয়ে মাতিছে ? অবি আচৰিত হ'ল।

কিয় আজি ৩১ ডিচেম্বৰ নহয় জানো ? কিবা ছাগে Celebrate কৰিব। মাহীয়েৰাৰ ভাড়াঘৰৰ মানুহবোৰে জোৰ কৰিছে বোলে।

হ'ব মা, মই সোনকালে আহিম। এতিয়া যাওঁ। কথাষাৰ কৈয়েই বাহিৰত ৰাখি থোৱা চাইকেলখন লৈ ওলাই গ'ল।

এক হুলস্থূলীয়া পৰিৱেশ। মাহীয়েকহঁতৰ ঘৰৰ চোতালত বহি মানুহবিলাকে পাৰ্টিৰ আয়োজন কৰিছে। অবিনাশে লগৰবোৰৰ ওচৰৰ পৰা পাঁচমান বজাতেই আহি মাহীয়েকহঁতৰ কাৰণে বজাৰ-সমাৰ কৰি দিছিলহি।

অবি– কাৰোবাৰ মাতত অবিনাশে ঘূৰি চালে।

অ' নয়ন–মাহীয়েকৰ ভাড়াঘৰত থকা নয়নক দেখি অবি বিচনাৰ পৰা উঠি আহিল।

পাৰ্টিলৈ নোযোৱা নেকি ? নয়নে সুধিলে।

যাওঁ বুলি ভাবিয়েই আছিলো। তুমি আহি ভালেই কৰিলা। একেলগে যাবলৈ অন্তত ঃ লগ এটা পালো। বলা। দুয়ো ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিল। অবিনাশৰ ঘৰৰ পৰা মাহীয়েকহঁতৰ ঘৰ তেনেই ওচৰত। অবিনাশৰ সদায়েই নয়নহঁতৰ লগত দেখা-দেখি হৈ থাকে। তেনেকৈয়ে নয়নৰ লগত তাৰ বন্ধুত্ব গঢ় লৈ উঠিল।

দুয়ো গৈ মাহীয়েকৰ ঘৰ পালেগৈ। দেখিলে পাৰ্টি বেচ জমি উঠিছে। ওচৰতে জ্বলি থকা জুইৰশালত দুজনীমান ছোৱালীয়ে পাচলি কাটি থকা দেখি সিহঁত দুটাইও গৈ শাক-পাচলি কটাত ছোৱালীকেইজনীক অলপ সহায় কৰি দিলেগৈ। কাটি থাকোতেই অবিনাশে মনে মনে মোমায়েকৰ ভাড়াঘৰত থকা জোনমণি নামৰ ছোৱালীজনীলৈ চাবলৈ ধৰিলে। কিয় জানো এইজনী ছোৱালীক ভাড়াঘৰটোত প্ৰথম দেখা দিনাৰ পৰাই অবিনাশৰ কিবা এটা ভাল লাগি গৈছিল। বিশেষকৈ তাইৰ হাঁহিটোত যেন কিবা এক আকৰ্ষণ আছে। তাই যেতিয়া হাঁহে তেতিয়া তাইৰ গালত পৰা গাতটোৰ বাবে কেবল অবিনাশেই নহয় যিকোনো ল'ৰাই পাগল হৈ যাব পৰা শক্তি আছে।

অবি

হা! নয়নৰ জোকাৰণিত অবিনাশ বাস্তৱলৈ ঘূৰি আহিল।

কাহা খোয়ে হোৱে হো মেৰা দোস্ত। নয়নে ৰগৰকৰি সুধিলে।

নহয় মানে মানে মই.......................

হ'ব। বুজি পাইছো। নয়নে যেন অবিনাশৰ মনৰ কথা বুজি পাইছে তেনে ভাৱত ক'লে।

অলপ সময়ৰ পাছতে ছোৱালীকেইজনী পাচলিবোৰ ধুবলৈ উঠি গ'ল। সিঁহত দুটা জুইকুৰাৰ আৰু কাষলৈ গৈ তেনেকৈ বহি থাকিল।

প্ৰায় দহমান বজাত আটাইবোৰৰ খোৱা শেষ হৈ গ'ল। জোনৰ মাক বিহুৱলীয়া বুলি সেই ঠাইটুকুৰাত সকলোৱেই জানিছিল। তাই গৈ ক'ৰবাৰ পৰা এটা ফটা ঢোল যোগাৰ কৰি আনিলে। গিৰিয়েকৰ লংপেন্ট চাৰ্ট পিন্ধি কান্ধত ফটা ঢোল ওলোমাই অনা জোনৰ মাকক দেখি নহঁহা বিলাকো হাঁহি ৰ'ব নোৱাৰা হৈ পৰিল।

অই, তোলৈ কিন্তু জোনমণিয়ে বৰ বেলেগকৈ চাই আছে দেই। হাঁহিত মচগুল হৈ থকা অবিনাশক নয়নে কথাষাৰ প্ৰায় চিঞৰি কোৱাৰ দৰে ক'লে। কথাষাৰ শুনি অবি মনে মনে তাইক চোৱাত লাগিল। এনেদৰে থাকোতে হঠাৎ দুয়োৰে চকুৱে চকুৱে পৰাত তাই আনফালে ঘূৰি দিলে। অবিনাশে নয়নক কিবা এটা ক'বলৈ মুখ মেলোতেই জোনৰ মাকে তাক বিহুগাবলৈ বুলি টানি লৈ গ'ল।

পাৰ্টিৰ পাছৰ পৰা অবিনাশৰ একোতে মন নবহা হৈ পৰিল। জোনক ক্ষন্তেকৰ কাৰণে নেদেখাকৈ থাকিলেই তাৰ মনটোৱে হাঁহাকাৰ কৰি উঠে। মনটোৱে অনবৰতে জোনক বিচৰা হ'ল। এইকেইদিনতে তাৰ মনটো যে বহু পৰিমাণে সলনি হৈছে সেইকথাটো সি নিজেই বুজিব পাৰিছে। তাৰ মনৰ কথা নয়নেও হয়তো বুজি পাইছিল। এদিন সিয়েই ক'লে– 'অবি তই জোনৰ প্ৰেমত পৰিছ নহয়' ? অবিয়ে তাৰ কথাত কি উত্তৰ দিব ভাবি নাপালে।

নয়ন, মই নিজেই নাজানো এয়া প্ৰেম নে আন কিবা। এটাই জানো-মই তাইক নেদেখাকৈ অকণমানো থাকিব নোৱাৰো। যদি এয়াই প্ৰেম তেন্তে হয়, মই তাইৰ প্ৰেমত পৰিছো। কি কৰিম কোৱা নয়ন; এইষাৰ কথা জানো মই তাইৰ আগত ক'ব পাৰিম ?

তই একো চিন্তা কৰিব নালাগে। শুন, আমাৰ ইয়াত যে আছে ইণ্ডিয়া নামৰ ছোৱালীজনী তাই জোনৰ বান্ধবীৰ দৰে আৰু মোৰ লগতো একেবাৰে ফ্ৰি। তোৰ হৈ মইয়েই তাইৰ আগত প্ৰপজেল দিম। নয়নে খুব বিশ্বাসেৰে ক'লে কথাষাৰ।

সচাঁকৈয়ে নয়নে নিজৰ কথা ৰাখিলে। জোনৰতো না কৰাৰ একো কাৰণেই নাছিল। ইমান সহজতে যে অবিনাশে জোনক প্ৰেমিকা হিচাপে পাব সেই কথাটো সি ভবাই নাছিল। দিন যোৱাৰ লগে লগে অবিনাশ আৰু জোন দুয়ো দুয়োৰে বেচ ওচৰ চাপি আহিল। আগেয়ে গহীন হৈ থকা ল'ৰাটো বেচ চঞ্চল হৈ পৰিল। চাওঁতে চাওঁতে সিহঁতৰ প্ৰেমে প্ৰায় দহ মাহত ভৰি দিলেহি। ইমান দিন হৈ যোৱাৰ পাছতো কিন্তু অবিনাশৰ জোনমণিৰ লগত মন খুলি কথা ক'ব পৰা সাহস নহ'ল। ভয় নহয়, কিবা যেন এক লজ্জাবোধে আগুৰি ধৰে তাক। যেতিয়া সি প্ৰথম দুৰ্গা পূজাৰ দিন এটাত জোনমণিক লগ কৰিবলৈ গৈছিল তেতিয়াও সি ভালদৰে মনখুলি কথা ক'ব পৰা নাছিল। সি মাত্ৰ এষাৰ কথাই সুধিছিল।

জোন, তুমি বাৰু মোৰ লগত

সদায়েই থাকিবানে ?

কিয় মোৰ ওপৰত তোমাৰ বিশ্বাস নাই ? জোনে ওলোটাই তাক প্ৰশ্ন কৰিছিল।

বিশ্বাসৰ কথা নহয় জোন। চোৱা মোৰ জীৱনত মাৰ অবিহনে আৰু কোনোৱেই নাই। দেউতাই সাঁচি থৈ যোৱা টকাকেইটাৰ বাহিৰে আন উপাৰ্জনো মোৰ নাই। আনহাতে তোমাৰ এক সুন্দৰ ভৱিষ্যত আছে। তোমাৰ মা-দেউতাৰে জানো তোমাক মোলৈ বিয়া দিব ? অবিনাশে খুব দুখেৰে কথা কেইষাৰ সুধিছিল।

চোৱা অবিনাশ, তুমিয়েই মোৰ প্ৰথম আৰু শেষ ভাল পোৱা। তোমাৰ বাহিৰে মই আন কাকো নিবিচাৰো, আন কোনো ল'ৰাকেই মই তোমাৰ সলনি মোৰ অন্তৰত ঠাই দিব নোৱাৰো।

আন্ধাৰ হৈ অহাৰ পাছত দুয়ো পাৰ্কৰ পৰা ওলাই আহিছিল। আহি থাকোতেই অবিনাশে সুধিছিল তাক ভালপোৱাৰ কাৰণে তাইৰ পঢ়াত বাধা পাব নেকি বা তাক ভালপোৱাৰ কথা তাইৰ মাকে গম পালে তাইক গালি পাৰিব নেকি বুলি। কিন্তু জোনমনিয়ে চিৰদিন অবিনাশৰ লগৰী হোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল এপাহ বগা গোলাপ গুজি।

দিন বাগৰাৰ লগে লগে অবিনাশৰ মনটো আৰু চঞ্চল হৈ পৰিছিল। জোনৰ অবিহনে যেন তাৰ জীৱনটোৰ কোনো মূল্য নাই তেনে অনুভৱ হৈছিল । ১৬ অক্টোবৰ, নয়নে দিছিলহি জোনৰ জন্ম দিনৰ খবৰ। আৰু তেতিয়াই সি প্ৰথম উপহাৰ হিচাপে দিছিল এডাল সুন্দৰ ব্ৰেচলেট। কিন্তু এয়াই হয়তো আৰম্ভণি আছিল সিহঁতৰ প্ৰেমৰ ফাট মেলাৰ। তাৰ প্ৰথম উপহাৰ চিনস্বৰূপে দিয়া ব্ৰেচলেটডাল এদিন ভনীয়েকে পাই ভাঙি পেলালে। সিহঁতৰ প্ৰেমৰ কথাও লাহে লাহে জোনৰ মাকে গম পাইছিল আৰু থিয় দিছিল সিঁহতৰ প্ৰেমৰ প্ৰাচীৰস্বৰূপে। কেৱল ইমানেই নহয় যিজনি ছোৱালীয়ে জোনক অবিনাশৰ প্ৰেমৰ কথা জনাইছিল সেই ছোৱালীজনীকো ঘৰত আহি খুব গালি পাৰিছিল। তথাপিও অবিনাশে জোনক নিজৰ কৰি লোৱাৰ সপোন দেখিছিল একমাত্ৰ জোনৰ প্ৰতিশ্ৰুতিত। কিন্তু নিয়তিয়ে হয়তো ইমানকণ সুখো দিব খোজা নাছিল অবিনাশক আৰু সেয়েহে হয়তো কেইদিনমানৰ পাছতে পাইছিল জোনৰ শেষ চিঠি। তাই তাক ভাল পাব নোৱাৰে কাৰণ তাইৰ মাকৰ মতৰ বিৰুদ্ধে তাই যাব নোৱাৰে। চিঠিখন পাই শোকত ভাগি পৰিছিল অবিনাশ।

বিশ্বাস কৰিব পৰা নাছিল চিঠিত লিখা কথাবোৰ। সেয়েহে সি জোনক লগ কৰাৰ চেষ্টা কৰিছিল। কিন্তু অবিনাশে যিমানেই তাইৰ কাষলৈ যোৱাৰ চেষ্টা কৰিছিল সিমানেই আঁতৰি গৈছিল জোন। শেষত সি নয়নৰ হাততে মনৰ সকলো কথা জনাই এখন চিঠি পঠাইছিল। কিন্তু তাৰো উত্তৰ আহিছিল একেটাই। মই তোমাক ভাল পাব নোৱাৰো; বেয়া নাপাবা। পুনৰবাৰ হতাশাত ভাগি পৰিছিল অবি। জীৱনটোৰ মোহ হেৰুৱাই পেলাইছিল। লগৰ বিলাকৰ অশেষ বুজনিয়েও শান্ত কৰিব পৰা নাই তাক। অশেষ চেষ্টা কৰিও জোনৰ ছবিখন মনৰ পৰা মচি পেলাব পৰা নাছিল। সেয়েহে মাকে তাক পঠাই দিছিল দুলিয়াজানত চাকৰি কৰা ককায়েকহঁতৰ ঘৰলৈ। সম্পূৰ্ণ এমাহ থাকি ঘৰলৈ আহিছিল সি। কিন্তু জোনক পাহৰি নহয় বৰঞ্চ তাইৰ স্মৃতিক লৈয়েই গোটেই জীৱন কটাই দিয়াৰ সংকল্প লৈ। লাহে লাহে সি সহজ হ'বলৈ চেষ্টা কৰিছিল পৰিৱেশৰ লগত।

সময় গতিশীল। গতিশীল সময়ৰ পথে পথে গতি কৰিছিল অবিনাশৰ জীৱনবৃত। দিন বাগৰি ৰাতি হ'ল কিন্তু অবিনাশৰ জীৱনলৈ হ'লে আগৰ সেই জেউতী কোনো দিন ঘূৰি নাছিল। শেষত সকলোফালৰ পৰা হতাশ হৈ সি সংকল্প লৈ পেলাইছিল জীৱনটোক নতুন দিশেৰে আগবঢ়াই নিয়াৰ। পুনৰ তাৰ জীৱনত আৰম্ভ হ'ল এক নতুন অধ্যায়–যি অধ্যায়ত সি লিপিবদ্ধ কৰি ৰাখিব বিচাৰে কেৱল সুখ-আনন্দ আৰু আনক জয় কৰিব পৰা গৌৰৱ। সচাঁকৈয়ে কোনোবা অখ্যাত কবিয়ে লিখাৰ দৰে———

ঋতু আহে
ঋতু যায়
দি যায় সুখৰ বতৰা
লৈ যায় দুখৰ কালিমা। □□□

মানুহ

ডঃ এচ, এল আগৰৱালা
মূৰব্বী অধ্যাপক, বাণিজ্য বিভাগ

মানুহ স্রষ্টাৰ এটি সুন্দৰ
উৎকৃষ্ট ছবি।
কুমাৰৰ দৰে সজালে
সৰ্বতো সুন্দৰ কৰি।
জ্ঞান, বিবেক আত্মা
কৰিলে প্ৰদান
মনৰ সৃষ্টিৰে, সৃষ্টিকামী
প্ৰতিভাৰে কৰিলে মহান।
কণ্ঠত বাণী, প্ৰাণত কৰি
অনুভূতিৰ সঞ্চাৰ:
জগতৰ সৃষ্টিৰে মৰম স্নেহেৰে
বান্ধিলে ইহ সংসাৰ।
কি কামনা কি উদ্দেশ্য
কি ইচ্ছা জগত স্রষ্টাৰ ?
ওৰ নাপাওঁ, বুজিও নাপাওঁ
নাপাওঁ আদি অন্ত।
কেৱল ভাবো নিস্তব্ধ নিঃসঙ্গ
নিজান দুৰ্লভ ক্ষণত:
মানুহ কিয় এনেকুৱা হ'ল ?
মিথ্যা বচন ব্যভিচাৰ,
দম্ভ আৰু অহংকাৰ।
ভ্ৰষ্ট জীৱন, লুট-পাট,
চাল-চাতুৰি, ইৰ্ষা-খেয়াল
এয়েনেকি শেষ উদ্দেশ্য
প্ৰাণী শ্ৰেষ্ঠ মানুহৰ ?
কিমান হ'ব স্খলন ?
কিমান হ'ব পতন ?
সীমা ক'ত ? অন্ত ক'ত ?
কাতৰ মিনতি প্ৰভু।
কৰা উদ্ধাৰ এই মানুহৰ।
সৎ চিন্তা সৎ ব্যৱহাৰ
সততা নিষ্ঠা আৰু

প্ৰেমৰ কৰা সঞ্চাৰ।
শুনিছো যুগে যুগে
হেনো লোৱা অৱতাৰ
কৰিবৰ বাবে উদ্ধাৰ মানৱতাৰ।
তেন্তে কিয় কৰিছা পলম ?
সৰল মিনতি, কৰা
অনতি পলমে আগমন। ❑❑❑

প্ৰকৃতিৰ সুৰ

শ্ৰীবিৰিঞ্চি গগৈ
স্নাতক মহলা ৩য় বৰ্ষ

আকাশত ডাৱৰবোৰে নাচি নাচি গান
গালে
মই স্তব্ধ হৈ পৰো,
ভয়ত নহয়, আনন্দত।
পানী শুকাব ধৰা (পুখুৰীত) আঘোণীয়া
ভেকুলীৰ টোৰটোৰণিত পাওঁ
জীৱন-মৰণৰ অমিয়া ছন্দৰ অবিৰত

সুৰ।
বহাগৰ কুলিলৈ
আকুল শিহৰিত হৃদয়েৰে কৰো
অপেক্ষা,
সুমধুৰ সুৰৰ বাবেহে।
বহাগী বৰদৈচিলাৰ ত্ৰাসময় হোঁহোৱনিটো
বিচনাৰ তলত মনোযোগী মনেৰে
কৰো মই উপভোগ।
চিলিমিলি সন্ধ্যাপৰত
অজান দিশৰ পৰা ভাঁহি অহা ৰিণিকি
ৰিণিকি সুৰত
সাৰপাই উঠে মোৰ লেবেজান মন।
প্ৰকৃতিৰ একাংশ মানৱৰ কণ্ঠেও
জাপি থোৱা অতি সুগন্ধি ফুলৰ সুবাস,
কঢ়িয়াই আনে মোলৈ
জীৱন প্ৰেমৰ গভীৰ নিশ্বাস। □□□

মই হেৰাই যাব খোজো

শ্ৰীমতী দেৱযানী দিহিঙ্গীয়া
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

সেই নেদেখা
পৃথিৱীখনৰ সন্ধানত
মই হেৰাই যাব খোজো।
মই হেৰাই যাব খোজো
সৌ আকাশৰ
এবুকু নীলাত।
সাধুকথাৰ সেই নন্দন কাননৰ
আৱিস্কাৰত মই হেৰাই যাব খোজো।
মই হেৰাই যাব খোজো
প্ৰকৃতিৰ এই
বিশাল সেউজীয়াত।
পৃথিৱীৰ মাটিৰ
বুকুৰ মাজত
মই হেৰাই যাব খোজো।
মই হেৰাই যাব খোজো
সীমাৰ সিপাৰৰ অনন্তত। ◻◻◻

হিয়া

শ্রীজাহানাৰা আহমেদ
স্নাতক ২য় বর্ষ

এটি সুৰ
যেন মোৰ
হিয়াতে বাজে
কোনোবা অহাৰ
আভাস দিয়ে॥
পূৰাৰ সমিৰণে বাতৰি দিয়ে
আজি আহিব কবিৰ প্রিয়ে
ফুলে সুৰভিৰে (ওৰণী ভাঙে) উপচি পৰে
অলিক মৰমৰ ৰেণু জাগে ॥
এপাহ ফুল
যেন মোৰ
হিয়াতে ফুলে
মালা গাঠি ৰওঁ মই কবিতৰে॥
সন্ধ্যাৰ সমিৰণে বাতৰি দিয়ে
আজি আহিব কবিৰ প্রিয়ে
ৰূপালী জোনাকে আকাশ আৱৰে
যেন গীত জুৰিব এই
বতৰতে॥ □□□

Microscopic view of Swami Vivekananda on the Role of Teacher

Prof Gopal Krishna Ghosh
Deptt. of Accountancy.

Vivekananda had the most modern ideas about the function of the teacher. The teacher should not think that he is making the child grow. "You cannot teach a child to grow". he said. A teacher can only help. A child teaches itself. A teacher can take away obstacles, but knowledge comes out of its own nature . Drawing on the analogy of a growing plant he said, " Loosen the soil a little so that it may come out more easily". He said to put a hedge round it;and asked to see that it is not killed by anything, and there the work stops. One cannot do anything else. The rest is a manifestation from within its own nature. So with the education of a child, a child educates itself.

Vivekananda also emphasised the importamce of the teacher winning his pupil through personal interest and affection and building up his self confidence. He felt himself able to do great things because of the confidence that his master showed in his ability and integrity and the love that he showered upon him.

The teacher can help, but the student has to draw on himself. The external teacher offers only suggestion which rouses the internal teacher to work to understand things. Vivekananda evident by felt that intellectual growth does not come through formal education. Growth comes only when the student exercises his mind and this involves a wholesale change in the methods of teaching usually employed in our schools and colleges.

Vivekananda also emphasised the importamce of the teacher winning his pupil through personal interest and affection and building up his self confidence. He felt himself able to do great things because of the confidence that his master showed in his ability and integrity and the love that he showered upon him.

His own life was a wonderful example of what an ideal teacher can do to a difficult disciple. He saw that the current method of teaching followed in India destroyed the self confidence of the majority of pupils and made them unfit to face the struggle in life that followed their schooling. In his opinion self-confidence is more than

half the secret of success in life and it requires careful and sympathetic nurturing at an early age. Hence his emphasis on the need for educational methodology to cultivate the pupils self confidence rather than just load him with a lot of book learning.

The great importance that Vivekananda laid in his teachings on education was the prime importance of taking it to the masses and particularly to the rural areas. He asserted that, "The chief cause of India's ruin has been the monopolising of the whole education and intelligence of the land, by dint of pride and royal authority, among a handful of men."

He saw the distinction between the modern civilisation of western countries and the ancient civilisation of India lay in the spread of education from Patricians to Plebians in the former and said, "If we are to rise again, we shall have to do it in the same way, that is by spreading education among the masess".

He gave one example that if schools are started all over India for the poor, still we cannot educate them. For the poverty in India is such that the poor boys would rather go to help their fathers in the fields or otherwise try to make a living than come to school. But if the mountain does not go to Mohammed, then Mohammed must go to the mountain. If the poor boy cannot come to education, education must go to him. Some of self sacrificing Sanyasis who now go about from village to village preaching religion could be organised as teachers of secular things also. If two of these men go to a village in the evening with a camera, a globe, some maps etc they can teach a great deal of astronomy and geography to the ignorant. By telling stories about different nations they can give the poor a hundred times more information through the ear that they can get it in a life time through books. But this requires an organisation.

Thus what we now talk about as audio-visual education and non-formal education was conceived of by Vivekananda more than 80 years ago; and it has taken us nearly a century and bitter experience of school drop outs and growing illiteracy to discover this truth which was propounded in our own country by a distinguished non-accredited educationist like Vivekananda. To sum up Vivekananda's ideas on education, its main base was his faith in the youth of the country for National regeneration. Hence, his anxiety that they should get the right type of education and also go about the right way for getting the best out of education. He wanted man making education for the young and he wanted such educated young men to use their education to make men out of others. Men includes women also. Swamiji, the great indian philosopher always believed in the strength of our youth to be self reliant. Today India is the youngest nation in the world with 54%. of its population aged below 25 years. Swamijis's beliefs to show our youth an honourable way to stand on their own feet and be the creator of their own destiny. His ideal was to create the immensely successful Swarojgar Yojna that will enable lakhs of Indians find independent livelihood. ❐❐❐

As stated in *Bhagavad-gita,* only by devotional service can one understand the transcendental nature of the Supreme Lord and, after understanding Him perfectly in His transcendental position, enter into the kingdom of God. The process of entering into the kingdom of God is *tripada-bhuti-gati,* or the path back home, back to Godhead, by which one can attain the ultimate goal of life.

STUDENT-TEACHER RELATIONSHIP

Diganta Rajkonwar, B.Com III year

The student-teacher relation is the best relation after the child-parents relationship.

It is the relationship which enables a student to prepare himself for the future. This relation seems to bring the best out of both the student and the teacher. For the students, it is like a new family bond.

The students must respect their teachers and they should try to gain as much knowledge as they can. At the same time the teachers should love their students and try to impart the knowledge they have. It is by imparting knowledge that one can enlarge the field of wisdom. It is within this special relationship that everyone should function once during college week while we were having sports events in the field, the teacher said, "Don't think of me as your teacher, but accept me as your elder brother''. It was indeed a very fine gesture and it brought the students closer to the teacher. After all, the students and the teacher should be frank towards each other.

The students must receive more pratical lessons from their teachers. The teacher must try to demonstrate what he teaches in class. In this way the students would be more inter-

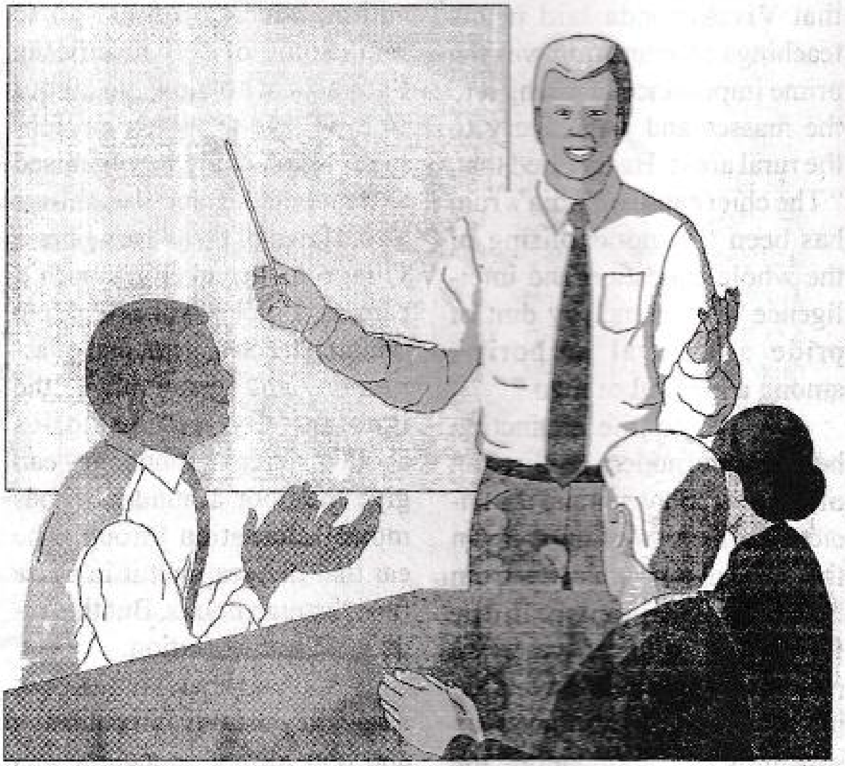

ested in studies and the teacher would be happy to find good results in the end.

But let us now compare this special relationship as it exists today with the one of the past. In the ancient times, the students used to stay with their *gurus* in the gurukulas. They used to stay there from the first day of their initiation till the last day of schooling. During this period, the *gurus* used to impart lessons on litereture, philosophy, warfare etc. At the same time the students used to cultivate the land of the guru who looked after them. The gurus used to accompany the students to various places and give them the necessary education. The students were very respectful in their behaviour and manners towards the teacher.

In conclusion it must be said that this relationship, whether it be of yester years or of today or of tomorrow.....is a meaningful one. ❑❑❑

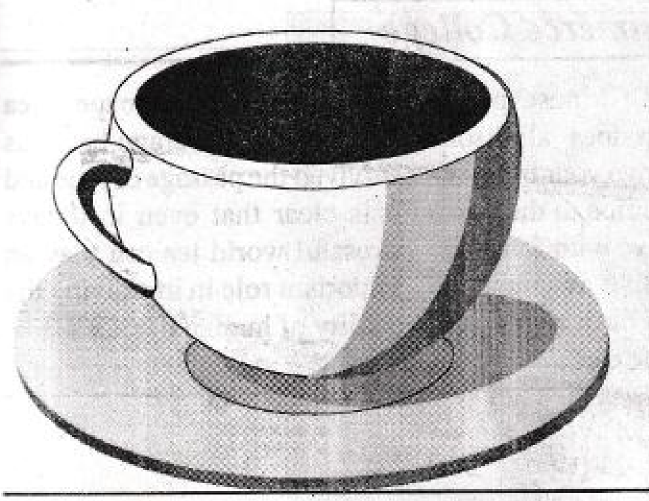

Is tea good for health drinks ?

Mujibuddin Ahmed
T.D.C 1st year

A cup of tea is such an integral part of our lives and the phrase 'anytime is tea time' is common in any language or vacabulary that the subject of tea as a beverage hardly calls for reflection. However, with the recent positive finding of world-wide scientific research on the health benefits of tea.

Tea is taken twice a day in general. But in most countries of the world all time is tea time. As soon as a guest drops in tea is offered to him. Tea has emerged from merely a mainstream drink to one of an informal choice a mainstream drink to one of an informal choice for today's active and health conscious individual.

Tea is derived from the plant Camellia Sinensis. Except the far East, black tea is preferred to the two other main form of tea; Green tea and Olong tea. It is one of the few beverages that is virtually calori free. Tea especially those with superior flavours such as Darjeeling or Nilgiri is best drunk without any additives such as milk or sugar. About 3.5 Billion cups of tea are consumed every day throghout the world.

Much of the beneficial aspects of tea are associated with the anti-oxidant polyphends which comprise about $^1/_3$ of the weight of dried leaves. Tea polyphennols have superior anti-oxidant properties compared to any other anti-oxidant present in fruits and vegetable known to mankind.

Tea is taken twice a day in general. But in most countries of the world all time is tea time. As soon as a guest drops in tea is offered to him. Tea has emerged from merely a mainstream drink to one of an informal choice for todays active and health conscious individual.

When the content of oxidants become high due to internal or external source the bady's defence machanism may be unable to cope with the same. The resulting in various degenerative discases and cancer. Ample intake of anti oxidnants minimizes the damage caused by oxidants. While tea cannot replace fruits and vegetables in a balanced diet, a cup of tea can make a significant contribution to the anit-oxidants consumed each day.

The gist of International Scientific Research on tea drinking especially those in the U.S.A, Japan and India can be summed up as follow :

1) It lowers the risk of cancer.

2) It prevents infection and assists in the fight against viral diseases.

3) The Fluoride content in tea has a beneficial effect on oral health.

4) It lowers the risk of cardio-Vascular diseases. It reduces cholesterol especially the low denxity lipoprotein.

5) Tea also helps in

improving blood circulation and the health of the skin.

6) Tea is refreshing and relaxing. The caffeine content of tea is beneficial to human health and acts as a mild stimulant which improves alertness and stimulates the thinking.

An old Chinese poem states 'One cup does all disorders cure with two your troubles will be fewer thrice to the bone more vigour give with four forever you will live as young as an your day of birth a true immemorial on the earth.

The ancient image of tea as a healthy beverage has thus survived the passage of time and it is clear that even in todays stressful world tea can play an important role in improving the quality of human life. ❑❑❑

The water of the Ganges is purified because it pours forth from the lotus feet of the Lord. Similarly, *Bhagavad-gita* is as good as the water of the Ganges because it is spoken from the mouth of the Supreme Lord. So it is with any topic on the pastimes of the Lord or the characteristics of His transcendental activities. The Lord is absolute; there is no difference between His words, His perspiration or His pastimes.The water of the Ganges, the narrations of His pastimes and the words spoken by Him are all on the absolute platform, and thus taking shelter of any one of them is equally good, Srila Rupa Gosvami has enunciated that anything in relationship with Krsna is on the transcendental platform. If we can devote all our activities in relationship with Krsna, then we do not stand on the material platform, but always on the spiritual platform.

CAMPUS NEWS : 2002-2003

Introduction :

Education is highly valued in our society. This is something to be proud of. Still we should guard against seeking education for its own sake, failing to pay attention to the quality of education. In our effort at educating the young we should aim to have our youngsters intellectually well-formed, conscientious, morally upright, sanely religious, strong and healthy with a sense of justice and commitment to one's fellowmen.

The college has always been the most important means of transfering the wealth of knowledge from one generation to another. The college is not merely the instrument for transfering a certain maximum quantity of knowledge to the growing generation but a place where the students are urged to actual performance. This report is an account of our college's endeavour to educate the student through the traditional method of transfering the wealth of inherited knowledge and the modern methods, to encourage creative performance.

College foundation Day :

Every year on 15th June we celebrate our college foundation day.

Freshers' Social :

Every year, Freshers is given to the new students which were coming from various schools after passing H.S.L.C.

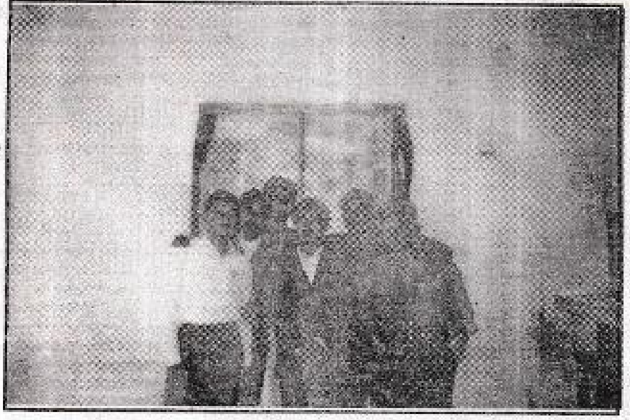

In the year 2003, Freshers Social is given on August 2, 2003. On this day various colourful dance, patriotic and folk songs.

Annual College Week : The Annual College Week is the most colourful and perhaps the most important co-curricular event of every college year. Numerous athletic and sports events, cultural and music event, trophies and certificates, success and failures were all part of the weeklong celebration. The Final day we called Chief Guest and large number of parents and guardians, students from neighbouring colleges and well wishers. Some of our students took part in various District and State level tennis tournaments and won prizes.

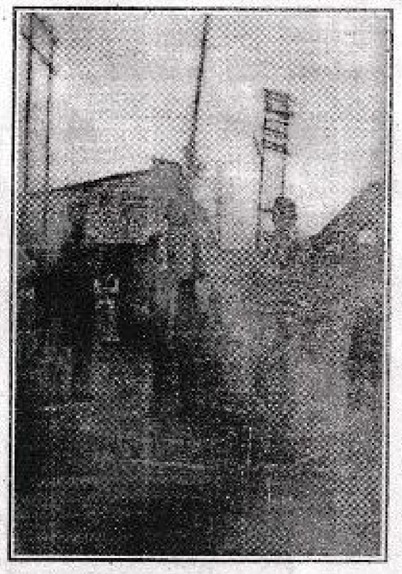

Kaushik Kr Phukan was the first at the Assam Inter college ranking Table Tennis Championship.

Examinations : Modern education is activity centered. So we have exciting means of learning through sports, games, competitions, debates,

1. Sri Manas Borkotoki 2. Sri Akaram Roy
3. Sri Monuranjan Dutta 4. Sri Anupam Buragohain
5. Sri Kaushik Kr Phukan 6. Sri B. Bhagawati, M. Com

trips, quizes and the like. Modern trend in education is no less concerned with perfomance and goals to be reached. To ensure this we rely on time tested traditional means of imparting knowledge by means of regular classes, unit tests and test examinations including Departmental class tests.

Conclusion : Let me conclude this report by thanking the Almighty for the many blessings and with a prayer that the modern education with its high standard that challenge the younger generation to bring out the best in them by way of intellectual and physical achievements may not neglect to inculcate some values in the growing generation. Neglect of value based education would produce intellectual giants without nobility and a society deprived of humanity.

D.H.S.K. COMMERCE COLLEGE STUDENTS' UNION 2002-2003

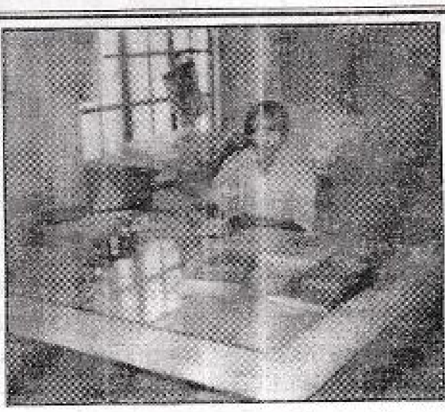

Dr S.N. Mahanta, M.Com, Ph.D.
President

Gourav Bhattacharyya
Vice-President

Pronob Singha
General Secretary

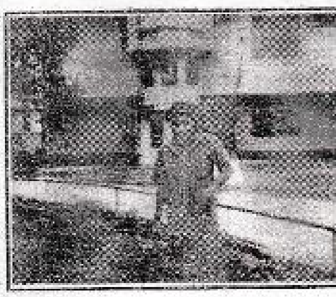

Kumarjit
Asst. General Secretary

Bhaskar Chakraborty
Cultural Secretary

Anupom Buragohain
Boys' Common Room
Secretary

Gitashree Buglarie
Girls' Common Room
Secretary

Diganta Rajkonv
Magazine Secret

Student's Power is the Nation's Power

Destination-MBA

Rupam Jyoti Saikia
B.Com 1st year

In the present world amidst growing competition and advancement often a feeling of insecurity comes to our minds regarding career and getting employed. There was time when the only career people could think of us that of medicine and engineering. Why ? Because of the common belief that doctors and engineers get more than any salaried employees. But with changing times the scenes have started to change. In the past few years the demand for management grduates have comparatively increased. Management today has come to accupy a very important place among the various career option available. Today a management graduate gets much more than a doctor or an engineer can dream of earning at the start of their career. Even though the number of MBA have comparatively increased but still there is no scarcity of jobs for them in the job market. Seeing such bright job prospects ahead everyone would feel tempted to sign up for an MBA at a B. school (Business school). Even the engineers have started to add an MBA degree to their qualifications only because of its wide spread demand. But it is not as easy to get into a B. school. The B. school industry today has an investment of almost 4000 crores, it employs 25000 of India's best brains and produces close to 5000 post graduates with special skill. The IIM is the leading B.school located at Ahmedabad, Bangalore, Calcutta, Lucknow, Indore and Kozhikode. Apart from them ICFAI, IIPM etc are also rated among the top B. schools, the entry pass to these B.school is the CAT (Common Admission test) which is very tough. Apart from the entrance test the selection procedure also includes group discussion and a final interview. The group discussion is the integral part of the selection procedure as it reflects the leadership qualities of the candidates. As we all know that the managers day begins and ends with making decisions. So he should always possess excellent leadership qualities. For clearing entrance test craking activities to calculate is required as the paper is very lengthy . Apart from maths the student should also have good knowledge of English. After being selected the candidates should be very care-

ful in choosing the field of specialisation. These days finance, marketing and human resource development are the most popular streams.

B. schools are today on the most wanted list of foreign banks MNC (multi-national companies) and software firms.

Even the nationalised banks have started recruiting MBAs. In some MNC MBAs are paid around 5.87 lakhs-6.00 lakhs p.a. There is always a demand for them in the corporate sector. Even though the MBAs are facing tough competition from the CAs (Chartered Accountants) but still M.B.A get the earn more than an averge C.A. does. From managerial ability to communiction skills, resource management to marketing, performance, apparisal to employ counselling they have it all. Lastly to sun up with the increase in size and growth of the Indian economy there is every chance of the finacial sector to grow equally. So there are lot of opportunities for the students in this sector. So what are you waiting for ? Here's a chance to step forward and make your presence felt. All set to manage your future.❑❑❑

Actually, to be one with the Supreme Lord means to be one with the interest of theLord. Becoming one with the Supreme Lord does not imply becoming as great as the Supreme Lord. It is impossible. The part is nevr equal to the whole. The living entity is always a minute part. Therefore his oneness with the Lord is that he is interested in the one interest of the Lord. The Lord wants every living entity to always think about Him, to be His devotee and always worship Him. This is clearly stated in *Bhagavad-gita: man-mana bhava mad-bhaktah.* Krsna wants everyone always to think of Him. Everyone should always offer obeisances to Krsna. This is the will of the Supreme Lord, and devotees should try to fulfill His desire. Since the Lord is unlimited, His desire is also unlimited. There is no stoppage, and therefore the service of the devotee is also unlimited. In the transcendental world there is unlimited competition between the Lord and the servitor. The Lord wants to fulfill His desires unlimitedly, and the devotee also serves Him to fulfill His unlimited desires. There is an unlimited oneness of interest between the Lord and His devoteee.

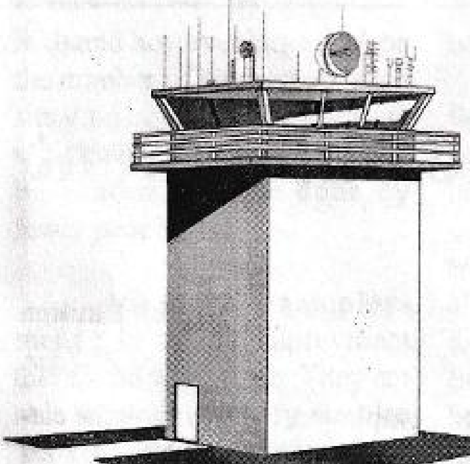

What is DTH ?

Jaspreet Singh
H.S. Final Year.

DTH is the short form of 'Direct To- Home Television Services'. It means that satellite television signals are directly 'delivered' to the viewer, as opposed to the cable delivered signals. In India, we currently receive various satellite channels through cable operator who in turn receive the satellite signals on their big dish antennas and then transmitted it via their cable networks to our TV screens. The DTH service cuts out the cable operator. Unlike the current satellite channels, which are transmitted on C-Brand (tower frequecny) and which require big receiving dishes of at least 8 feet diameter, DTH signals are broadcast on the Ku-Ban (higher frequency) which can be received by small dish antenna measuring 1.5 to two feet.

The costs involved will, however, make DTH inaccessible to many Indian audiences. As compared to cable service which costs Rs 100-200 a month with some installation charges, a DTH subscription will be priced at not less than Rs 500 with the instalation costs and investment in the set box costing another Rs 15,000-20,000. DTH services are currently not permitted in all over India. ❒❒❒

Six ways to make people like you

Krishna Joshi Kafle
H.S. Final Year.

1. Become genuinely interested in other people.

2. Remember that a person's name is to that person the sweetest and most important sound of any language.

3. Be a good listener. Encourage others to talk about themselves.

4. Smile.

5. Talk in terms of the others person's interests.

6. Make the other person feel important and do it sincerely.

Types and causes of unemployment

Luhit Phukon
B.Com 3rd Year.

Unemployment is a worldwide phenomenon which exists in almost all countries in varying forms. Unemployment refers to the stock of all those individuals who are not in employment and who are either in the process of moving to new jobs are unable to find work at the prevailing wage rate. Unemployment constitutes a serious economic wastage and creates social and political problems which often put the political stability of soceity in danger.

Types of unemployment :

There are many types of unemployment in India. Economic theory classified unemployment under several categories according to cause and duration. These are discussed as follows :

(1) Structural Unemployment :

Basically India's unemployment in structural is nature. It is associated with the inadequacy of productive capacity to create enough jobs for all those able and willing to work. Structural unemployment is an extreme form of all fractional unemployment where the unemployed woker possesses with the skill or lives in the right places to fill up the existing job vacancies. It cannot be eliminated by expanding aggregate demand. However, if relative wages adjust to the changing requirement of the economy this form of unemployment should disappear.

(2)Fractional Unemployment :

This is an unemployment which arises when a person in order to search for a better job than the job which was working at first and this time he is unemployed. It also arises when market takes time to match workers and jobs.

(3) Educated Unemployment :

In this type of unemployment the person having knowledge but there are no jobs to render his service. It is concerned with joblessness among the educated i.e. matriculate or higher educated. There may again be others who are under employed, belonging to the categories of what we have termed as underemployment. Another types of unemployed person may not be getting work suitable to their qualifications to enable them to make full use of their capacities.

(4) Seasonal Unemployment :

In this types of unemployment called seasonal unemployment because it occurs at certain season of the year. It is generally associated with agriculture. Agricultural operation being dependent upon nature are such that a certain period of the year there is heavy work while in the rest the work is lean. So that agriculture, construction and tourist industries exhibit a marked seasonal pattern in employment.

(5) Disguised unemployment : This refers to unemployment that is not open for every to see. For example- in India villages where most of the unemployment exist in this form, poeple are found to be apparently engaged in agricultural activities. But such employment is mostly a work-sharing device i.e. the existing work

is shared however large may be the number of workers. In such situation even if any workers are withdrawn, the same work will be continued to be done by fewer people.

(6) Open Unemployment : In this unemployment there is no work to do. They are able to work and they are also willing to work. But there is no work for them. Such an employment is in the nature of involuntary idleness.

(7) Cyclical Unemployment : It is associated with the downswing and depression phases of business cycle, it is to be found in capitalist or market oriented developed economies. During certain phases of the business cycle, there exist insufficient jobs for the whole of the labour force no matter how they are trained.

(8) Growth gap unemploment : This is long run demand deficient unemployment. The growth in the productive capacity of the economy through time is in sufficient to provide jobs for all those who wish to work. It may also occur the production techniques adopted are too capital intensive thereby requiring less labour.

Causes of Unemployment :

The major causes which have been responsible for the widespread unemployment can be spelt out as under :

(1) Rapid population : The rapid growth of population in particular since 1951 has adversely affected unemployment situation largely in two ways. Firstly, it has directly affected it by making large additions to labour force.Secondly, the rapid population growth has been to worsen indirectly the unemployment situation by reducing the resources for capital formation. The annual population growth rate during the period 1981 to 91 was 2.38% p.a compared to 2.46% during 1971-81. This rapid population growth rate combined with higher labour force participation rate by worker, spread of educational faculities weakening of joint family system have put pressure on the labour market for employment.

(2) Underdevelopment :

The employment growth rate has been vary low and declining since 1972-73 despite on acceleration in GDP in recent years. The rate of absortion agricultural has aslo been very low. The growth of employment in the arganised sector has been moredismal, where the employment growth apart from around 0.5% during 1991-97. Intersetingly, apart from electricity, gas and water supply and service sector the grow with of embloyment in organissed sector has been well below the rate of population growth at 2.4% during 1971-91.

(3) Inappropriate Education System : Our educational system is not appropriate for providing employment. A sideffect of this system has been to facilitate emigrantion of trained and educated people to the developed countries. The curriculum is too academic and lacks vocational training and career guidance. Morever what ever the benifit that educational system possess has been captured by the upper and midle class. There is no proper link between manpower planning and education.

(4) Inappropriate use of technology : Another cause of unemployment is inappropriate use of technology that does not take into account of equilibrium factor prices is also responsible for mass scale unemployment. Incrased in real wage rate accompanied by apprehension of lobour disputes have promoted Indian capitalists to use various subsideries such as import licenses, depreciation allowance have served as incentive for the use of capital intensive technology. These market distortions and biases affect factor prices and there by adversely affect the employment situation.

□□□

Refference-Indian Economics.

THE UNITED COLOURS OF ENTERPRENEURSHIP

Nayan Moni Chetia
B.Com 3rd Year.

> In an effort to leverage this enterpreneurship to further organisational goals, Wipro has a structured innovation initiative in place. Headed by Anurag Behar, V.P (Brand Innoation), this provides would be enterpreneurs with the option of becoming intrepranneurs. Sometimes, that isn't becoming intrepreneurs. Sometimes, that isn't enough to stop people from going out and doing their own thing.

The country's least known, yet best school of interpreneurship has its headquarters in an idyllic campus in Sarjapur near Bangalore.

Quick, what's common to companies such as Mind Tree Consuling, Kshema Technologies, TVA Infotech, e4e Labs, Aztec Software, Tufan Inc, Pramati Technologies and some 80 others ? Answer: They were all founded by people who, at some time or the other, worked for Wipro. Hindustan Lever may be the preferred hunting ground for poachers in search of CEOS, but Wipro's track record in creating enterpreneurs is unique.

Wipro's serene corporate office at Sarjapur in Bangalore believes the entrepreneurial heart beating beneath. The company's low profile Chairman Azim Premji isn't known for making a song and dance about things be he is proud of what his former employees- he calls them Wipro's best brand ambassadors- have achieved. "Wipro leaders get early general managerial responsibility to get a good rounding . This helps them develop the ability to see the big picture early in their career,"says Premji.

So, what is it about Wipro that fosters the spirit of entrepreneurship?Anant Koppar, the 42 year old CEO, of the Kshema Technologies-one of the India's first venture capital funded software services company, believes it is simply the multilived sunflower's culture. "Wipro empowers people young," he says. "It was this untrammeled freedom that helped me become the first generation entrepreneur." he added.

Wipro's head of Corporate Human Resouce, Pratik Kumar, poohs-poohs this claim by pointing out that Wipro was among the first companies in the country to institute a stock option plan for its senior executives. "No enterprise has succeeded if its sole motive is personal enrichment; it has to address the needs of customers and stakeholders jointly it is to succeed," he adds. Kumar's argument is reinforced by the fact that several of Wipro's senior managers-CFO Suresh Senapathy, head of Azim Premji Foundation, Dileep Panjekar, head of the consumer business, Vineet Agarwal, head of the enterprise business, Sandip Banerjee to name a few- have been with the company for some time now.

In an effort to leverage this entrepreneurship to further organisational goals, Wipro has a structured innovation initiative in place. Headed by Anurag Behar, V.P (Brand Innovation), this provides would be entrepreneurs with the option of becoming intrepreneurs. Sometimes, that isn't enough to stop people from going out and doing their own thing. "There are some individuals who want to prove to

themselves that they can succeed without the Wipro organisation; we wish them all." says the VP, Anurag Behar.

If Behar, or anyone else in Wipro isn't perturbed by this constant erosion, it is because of what Gautam Sinha, the founder of TVA Infotech, an IT industry focused HR consulting farm and a former Wipro employee himself, terms "depth of leadership." "Wipro has systems in place, " he says, "that build leaders; and the processes are such that these leaders can be seamlessly replaced if such a need arises," Another alum , M.S. Sidhu, the CEO of Apara Enterprise Solutions an-IT infrastrecture solutions provider agrees." Wipro," he says, " has never suffered from a dearth of talent. " May be enterpreneurship presents a winning exit option not just for those who leave Wipro, but a great staying on one for those who stay behind.❑❑❑

Demons and atheistic persons can go on insulting the Supreme Personality of Godhead, but they forget that they are subjected to the laws of birth and death. They think that simply by decrying the existence of the Supreme Lord or defying His stringent laws of nature, one can be freed from the clutches of birth and death. In Bhagavad-gita it is said that simply by understanding the transcendental nature of God one can go back home, back to Godhead. But demons and atheistic persons do not try to understand the nature of the Supreme Lord; therefore they remain in the entanglement of birth and death.

PERSONALITY DEVELOPMENT

Bhaskar Chakrabort
B.Com 3rd yea

(a) Physical Level-

Physical personality development would not imply a bulky body weighing a 100 kg. An ideal body has the following features.

(i) A proportionate body with all muscles relaxed in the normal state. It is like a flower, flexible to the core.

(ii) Instantenously, it can acquire the hardness of diamond. All organs and systems in the body work in harmony with the least of abnormalities.

(iii) Chronic and acute ailments vanish or are absent in such a body.

These aspects of personalities development at the physical level make the body work efficiently by harnessing the energies in the right direction. At resulting period, all the muscles are relexed and the joints remain loose to consume energy and the metabolic rate is very low.

(b) Mental Level-

The power of imagination gravity and steadfastness will power are two aspects of mind. It has been said that Yoga creates power of man fearing possible obstacles and difficulties, the lower kind of people do not start the work at all. Having started the work when they come to face obstacles the riddle

type of people leave the worl incomplete. But the best ar they who inspite of all the ob stacles and odds torturning an crushing them, complete th task undertaken.

(c) Emotional Level-

Our emotions cotrol o behaviour especially at cruci junctures. The challenges of th modern era pose a great thre to the emotional faculty of ma Yet, the culturing of our em tions-development of our em

tional faculties finds no place in the whole scheme of education. Man looks lost amidst the atrocities of life, unable to overcome his emotional conflicts, blocks and turmous. The result is deep unrest, agony and psychosomatic ailments.

(d) Intellectual Level -

In the modern era of science, a sharp intellect plays a key note in the scheme of education rather the mechanical cramming up of information, thinking and understanding are valued more in the learning process. Children are taught right from the primary level to think logically and systemically. The capacity to analyse and correlate-relevant information forms the function of the intellect menifesting as concentration with precision as a outcome.

What is punctualily

Ritashiri Phukan
H.S. 1st year

Punctuality means observance of time. Time is money and must be valued by all. Punctuality is a quality and a virtue which is cherished by all. It differs from man to man.For kings and high dignitaries it is their greatness, for common man it is duty and for a business man it is a necessity.

The habit of punctuality should be inculculated and infused in a child since birth. The duty falls on all parents, teachers and guardians. It leads a man to prosperity and greatness. It creates a sense of duty, responsibility in a person.

Now observance of punctuality causes annoyance and irritation to all concerned. It lowers the pestige of a person in the eyes of others. History is a withness that due to the non-punctuality of one of the generals of Napaleon he lost the battle and had to suffer imprisonment at the hands of the allias.

Punctuality gives a sence of duty, security, order and discipline. We should be punctual in every walk of life, in our prayers, morning walks, meals or sleep. Punctuality has untold advantages and it is a key to success in the life of every individual. ❑❑❑

Noise Pollution : The hidden danger

Deepankar Phukan
B.Com III year

Noise pollution is one of the most dangerous menaces in heavy industrial and thickly populated areas. It affects the general health and the behaviour of the people exposed to it for a long time. Every living organism is sensitive to noise. Even fishes in water emit sound waves which may not be audible to us.

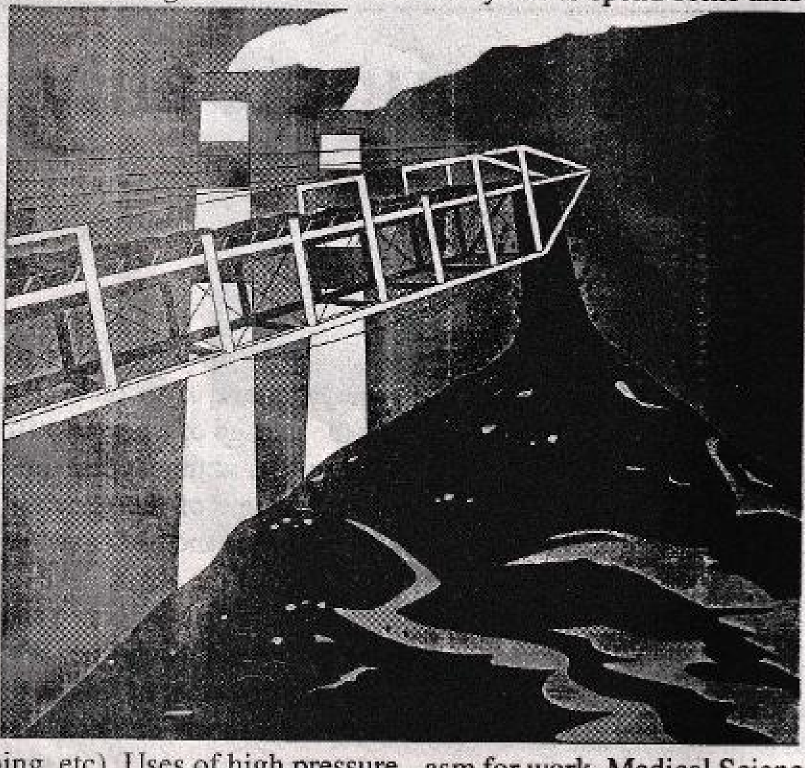

The existence of noise in environment of industries include fabrication processes (like pressing, grinding, sawing, chipping etc). Uses of high pressure burners, compressors, pipeline equipments, power generating plants, turbines, mobile units like cranes etc. Now why is noise pollution called the hidden danger ? It is mainly because people on the whole remain unaware of this form of pollution.

Few realise the danger of noise pollution and so it does more harm. The car is not protected by natural shield and so we are bound to hear noise. Sound waves are transmitted to the inner ear by means of bone and because of it invention of modern scientific car plugs are not fully effective. The body has to spend some amount of energy while responding to noise which symptoms of tiredness occurs in people exposed to it.

Noise can affect us both mentally and physically. It can break the concentration of a sportsman and affect people doing mental works. Lengthening of exposure to noise lessens our efficiency of work. Noise can also diminish the enthusiasm for work. Medical Sciences have stated that noise can change the normal functions of the heart, circulation of blood, skin temperature, Gastro intestinal activity etc.

Some common effects we can notice are injury of auditory system, insomnia (sleeplessness) nausea (sickness without actual vomitting), buzzing of ears etc. Sensitivity of noise differs according to one's age and origin. Noise can be fatal to a person suffering from heart disease.

The stimulation of autonomous nervous system can bring changes in normal blood pressure, activity of gall bladder, metabolic rates (chemical changes in living tissues). Sick people are more sensitive to noise and because of it silence is always maintained in hospital.

Human ear is liable to respond to sound wave in some limited frequencies. The lowest frequency is 16 khz and the highest is 20 khz. The noise intensity level is measured in db (decibels). The lowest intensity level perceptible for human ear is odb and that is the starting point of hearing and 134 db is the threshold of pain. Our whisper measures 10 db-15db; normal conversation 60db and that of a jet air-cry is 140db-145db.

As mentioned, sensitivity to noise differs according to one's age and origin. Children are more sensitive to noise. Some American Scientists have said that people living in industrially developed countries are more sensitive to noise . Children sleeping in noisy environments such as industrial area, areas with sensitive to noise sleep gets a sleep of poor quality. It consequently increases nervousness in them. Using sleeping tablets because of noisy situation is dangerous as it raises the awakening threshold, leaving the nervous system beyond protection. It is essential to take preventive measures against noise pollution. Though it is not easily surmountable we can take some steps.

1. Damping : Damping materials applied to the vibrating body. It reduces the noise radiated from the vibrating body.

2. Barrier's : It blocks the path of direct transmission of sound from the source.

3. Silencers : Pipe shaped duct which reduces the sound transmission by allowing the full flow of gas through it.

4. Absorptive building: Inside of plant, the noise will be higher if the reflection is higher. Therefore absorptive treatment and ceiling of the walls is required to absorb noise.

5. Vibration isolating : It is the reduction of the magnitude of vibration with two attached bodies.

6. Accoustical absorptive material : They are materials which are fibrous or of open cellular structure with porous surface which should be used to permit sound waves inside a plant.

7. Vehicle : Vehicles should be used in good condition and the engine condition should be checked up from time to time as bad engines release more sound. Silencer pipe be used in good condition.

8. Endosures it is a close fitting acoutic bloods. ❑❑❑

Ten Divine Messages of God

1) What is the aim of life ? Universal emancipation and self realisation.
2) What is Dharma ? Renunciation, selfcontrol, truth.
3) What is real death ? Self oblivaion
4) What is eternal life ? Self conciousness, self remembrance.
5) What is real virtue ? Heroism, Vivility, Manliness and desire of emancipation.
6) What are extreme vices ? Idleness, slumber, inertia, lust & passions.
7) What is real strenght ? Patience, steadiness.
8) What are the real assets ? Self confidence, self relliance & self respect.
9) What are the worst enemis ? Idleness, slumber, procrastination, inertia, lust & passions.
10) What are the real friends ? Energy, enthusiasm & perseverance.

KNOW AIDS FOR NO AIDS

Krishna Joshi Kafle
H.S. Final year

Acquired immune deficiency syndrome (AIDS). It possesses one of the biggest threats to mankind ever. In order to lead an AIDS HIV free life one must know all about HIV (the AIDS causing virus) for knowledge is the best defence against AIDS. The Human Immuno Deficiency virus (HIV) gets transmitted through

❒ Unprotected sex with an infected partner.
Transfusion of infected blood and blood products.
❒ Use contaminated needles and syringes.
❒ From an infected mother to her baby before, during or soon after birth.

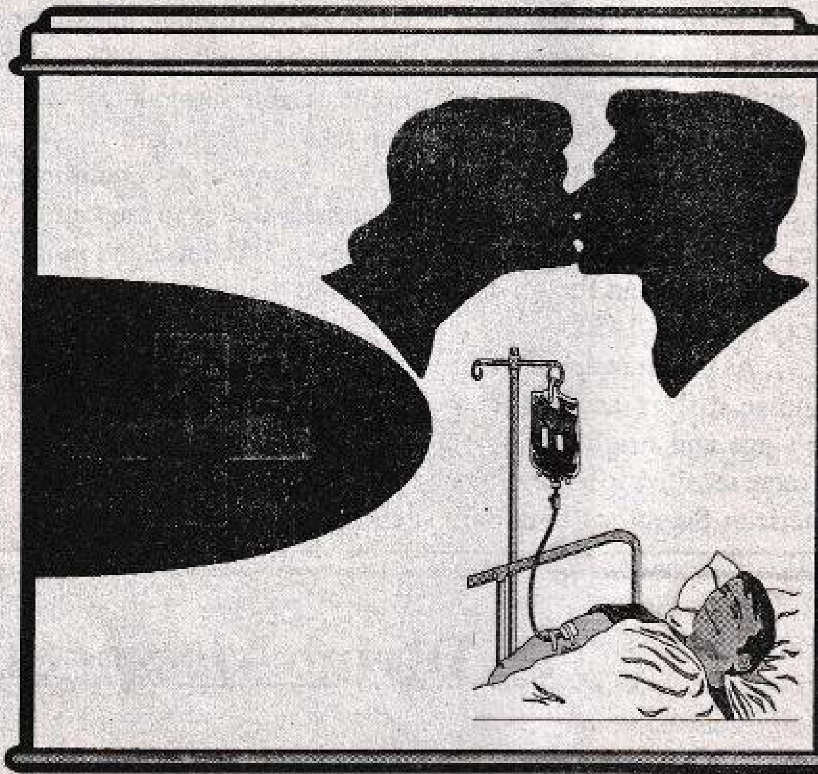

To keep away from AIDS all you need to do is :

1. Avoid causal / multi partner sex.
2. Use a condom during sexual intercourse.
3. Before accepting blood or blood products make sure that these have been screened for HIV.
4. Use sterilized or disposable needles / syringes.
5. Get a sexually transmitted disease (STD) treats promptly from a qualified doctor as untreated STDs increase the chances of acquiring HIV infection.

Some facts and myths about HIV/AIDS :
HIV cannot get transmitted by casual contact suc as touching, holding hand, kiss, shaking hand working or playing together, sharing food, utensils and clothes, eating food cooked by a infected person, mosquito and other insects bite swimming pools and toilets. ❒❒❒

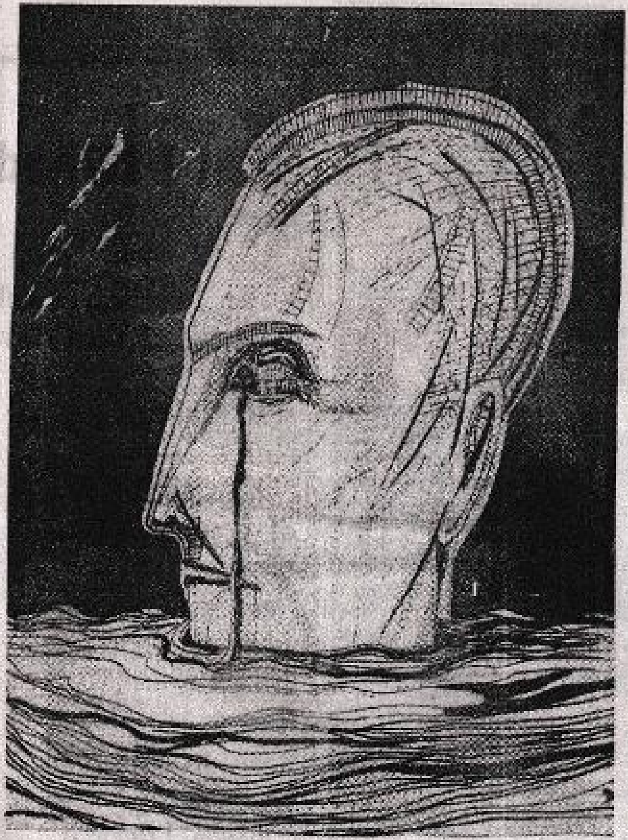

FASCINATING FACTS

FACTS, NOT FICTION

Napolean was born in 1760 and Hitler in 1889, a differance of 129 years. Napolean came to power in 1804 and Hitler in 1933, a difference of 129 years. Napolean took over Vienna in 1809 and Hitler in 1938, a difference of 129 years. Napolean attacked Russia in 1812 and Hirtler in 1941, a difference of 129 years. Napolean was defeated in 1816, Hitler in 1945, a difference of 129 years.

In the 14th centurey, the German Emperor Charles IV was very fond of the number 4. He had 4 palaces and in each palace there were 4 rooms. For each room there were 4 doors, 4 windows, 4 ventilators, and each was furnished with 4 tables, 4 chairs and 4 lampstands. He could speak 4 languages. He had 4 pieces of diamond on his crown. His kindom was divided into 4 parts. He had in his service 4 Dukes, 4 Generals, and 4 Captains. He married 4 times and each of his wives had a baby after 4 years of marriage and each baby died at the age of 4 . He died in 1378, on 4th November, at 4 past 4. At the time of his death, he had near him his 4 wives and 4 doctors.

* The busiest airport in the entire world is the Chicago International Airport. Here a plane takes off and lands every 42.5 seconds round the clock. That means, 85 take offs and landings every hour, 2036 everyday, 14,255 every week and 741,272 every year.
* The ostrich's legs are so powerful that one kick can kill a man.
* There are over ten million people who share your birthday.
* A blind and handicapped Scotsman, William Mc Person, was able to read with his tongue
* The Great Wall of China is one of the few man made objects visible from the moon.
* There is a butterfly found in Brazil that has the colour and smell of chocolate
* Lenardo da Vinci could write with one hand and draw with the other at the sametime.
* Every year more than 50,000 earthquakes take place on earth. Of these most are too slight to be noticed.
* The human eye can distinguish about 17,000 different shades of colours.

Diganta Rajkonwar
B.Com. III year

Death

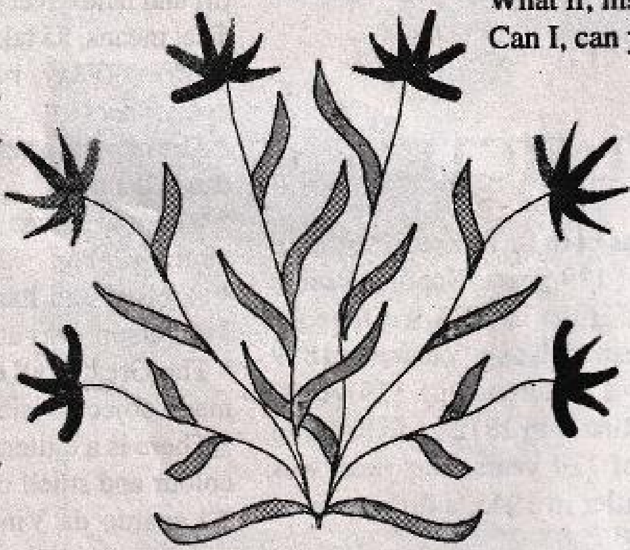

Shilpi Gupta

B.Com. 2nd Yr

The freedom of the soul.
Departure from the world.
The end of the game of life.
The lost episode of the reality
The greatest truth.
Tear of everyone's mind
The news full of grief
The greatest leveller. ☐☐☐

The Ant I Kille

Neha Pa

B.Com 1s

Sitting with a thought.
What is life ?
What is my origin ?
Origin of creation ?
Who is God ?
Why is man so incompetent
Suddenly a pain engulfs me.
I lost out..........
I just killed an ant..........
Looking at the dead ant
A thought comes
What if, instead I made it
Can I, can you ? ☐☐☐

MISUNDERSTANDING

Depankar Phukan
B. Com 3rd year.

It's one score two years lapsed.
My ma gave me birth
To this my mother's wonderfully and [illegible] made.
The pol[illegible]ive in turn to show me
Its [illegible]-ugly face.
I could utter no longer
I was in deep shock:
My sense recall me back to reason why
It all betide to her ?
Oh, misunderstanding ! misunderstanding !
Fighting leg against leg, hand against hand,
Mouth against actions, eyes against sight.
All these betide in you why ?
Thy fall is foretell : Made known to the world.
Oh thy fall wil made
The world no wonder.
It will belike the fall of Jerusalem and Damascus.
The world may rejoice for their will be done.
But still you are in birth-throe.
I wonder why.
Thou were brother's of the same stock of blood !
Had misunderstanding pass you
Such would not have had happened.
Where the priests, Sceptre, learning and civilized to care you ?
A huge cloudy symbol of sadness
Encircle my teeming brain, sister against sister,
Peace, understanding, understanding
For, I cry from the core of my heart.

CARELESS WHISPER

Joydev Sono
B.Com final y

This careless life of mine like the tree.
Which standing by the eroding bank
On river of energetically horrible current
Like invaders troop of powerful elephants,
When it poured into the river
Where stepping the rain down the year,
This purposeless life like the careless tree
Which lively leaves were gone away,
When it was pricked by wintry weather
And I know none of creepers
Even near to this helpless tree.
Nay, never adorned the tree with creeper
But left in an absolute direction.
Lonely, honey of my crore,
That's too were one day of past
In never return time
Though you take patient over-the hardship
Since no flowers could grow yet
where the soil were undearable desert.
You mere the flower
While my life were undearable desert.
And no blame can I have to you ?
And I know none care for this life,
when this unbalanceable life
Drawing in poverty.
But still
Infinity of distance of my love
In the universe of my heart
Remain meditating on your forbidden love
When tearful farewell favours me
Please don't set blame on me
When lone evaporated into never return.

A PRAYER

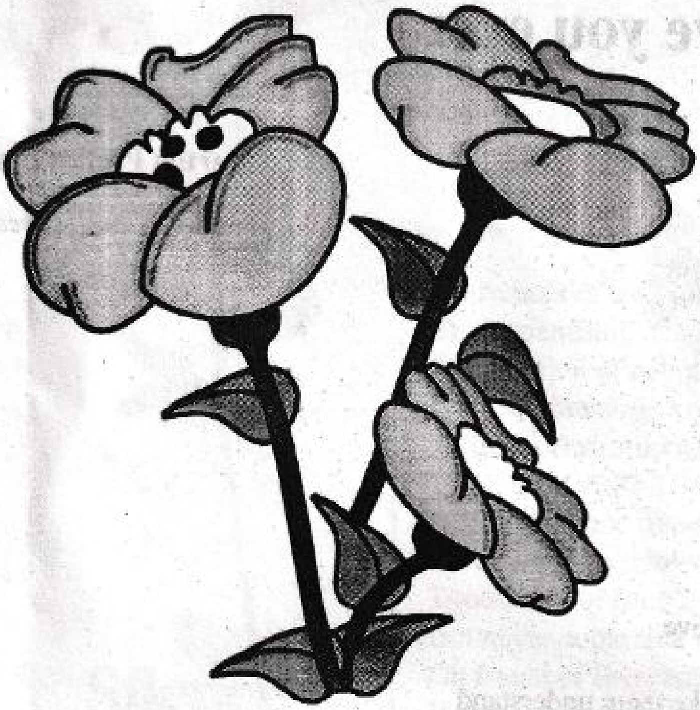

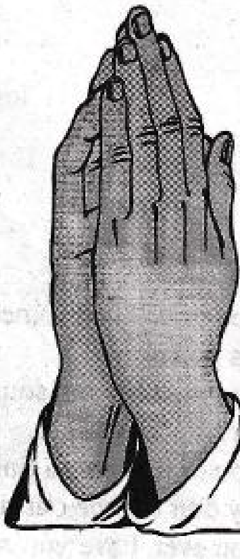

Manoj Bhattacharjee
B.Com. 3rd yr

I asked for strength,
God gave me difficulties to make me strong.
I asked for wisdom,
God gave me problems to solve.
I asked for prosperity,
God gave me brain and brawn to work.
I asked for courage,
God gave me dangers to overcome.
I asked for love,
God gave me troubled people to help.
I asked for favours,
God gave me opportunities.
I received nothing I wanted,
But everything I needed.
□□□

Life is like..........

Pinki Chhetry
H.S. 1st year

Life is like the rising sun.
Blessed with it is everyone.
Life is lik a moon light night
So that we grow in mind 'n' night
Life is like a drop of rain.
As it freshes our blood 'n' brain
Life is like a lofty peak.
All peace on top we have to seek.
Life is like an ice lake
Our share of dips we ought to take.
Life is like a bounded sea.
A stage for actor; you and me
Life is thus a gift of nature
Many thinks to the creator. □□□

Have you ever

Partha Protim Paul

B. Com 1st year

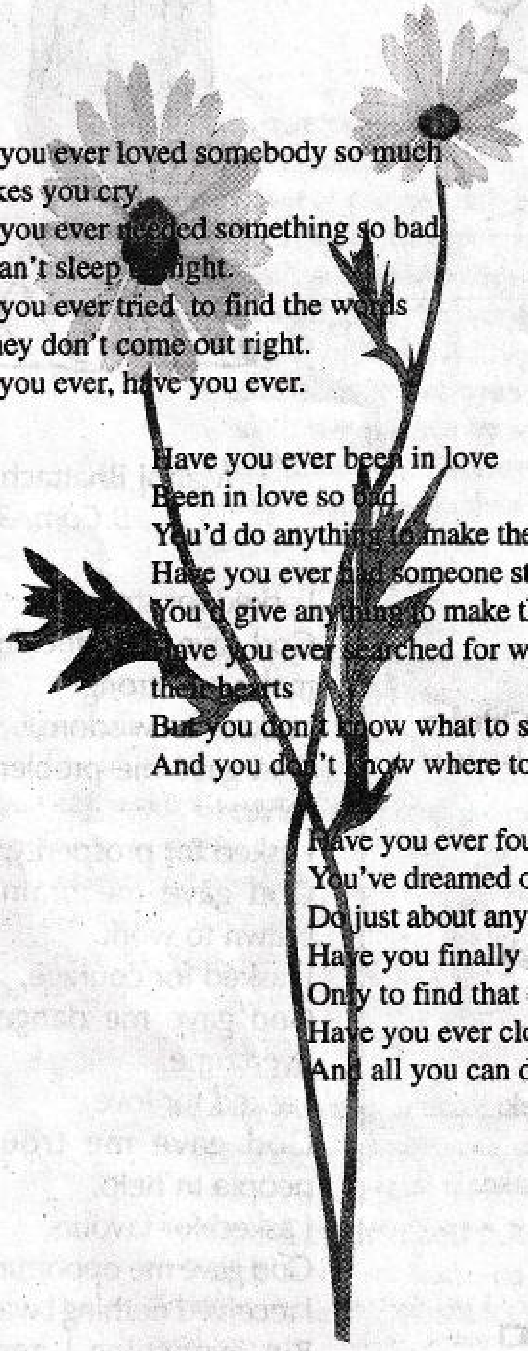

Have you ever loved somebody so much
It makes you cry.
Have you ever needed something so bad
You can't sleep at night.
Have you ever tried to find the words
But they don't come out right.
Have you ever, have you ever.

Have you ever been in love
Been in love so bad
You'd do anything to make them understand
Have you ever had someone steal your heart away
You'd give anything to make them feel the same
Have you ever searched for words to get you in
their hearts
But you don't know what to say
And you don't know where to start.

Have you ever found the one
You've dreamed of all your life
Do just about anything to look into their eyes
Have you finally found the one you've given your heart to
Only to find that one won't give him heart to you.
Have you ever closed your eyes and dreamed that they were there
And all you can do is wait for that day when they will care. ❐❐

POEM

"Love of Friendship"

Babli Gogoi

B.Com part II

Oh friends of love that ever thought
Thou friendship come thousand time
with million of people.
It never come true with love of friendship.
I would often think and wait for true.
'Friendship in thee'
But never come true with love of friendship.
Oh how sad to think of my friendship
Thou I talk of truth to my friends to keep it secret.
But never come true with 'Love of friendship'
Oh friend of love that I ever thought,
It was you but you dismissed me somehow.
When will you come with 'true love of friendship'
I shall be waiting for you now and then let
The true 'Love of friendship' come and stay forever with us.
❑❑❑

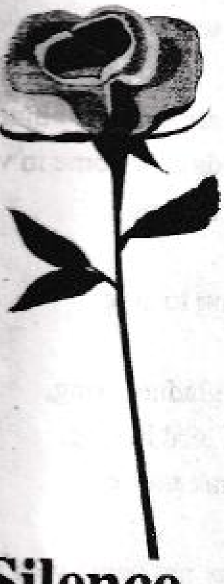

Silence

Dr. S.L. Agarwalla
Head, Department of Commerce

Silence ! It is great ;
It is wonderous ;
It is precious
No loss it brings;
No energy it sheds;
Cools the heart;
Heals the mind,
And brings peace to it.

It is in solitude;
It is in gathering;
It is in the jungle;
It is in the desert.
Above all, it is
Where the mind is
Free of worldly affairs. ❑❑❑

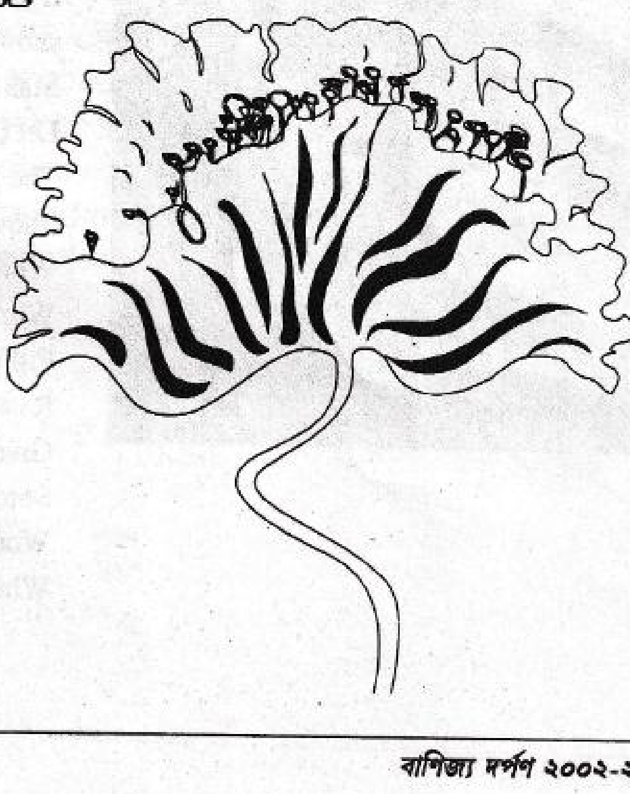

Few words to say

Bhaskar Chakraborty
T.D.C 3rd year

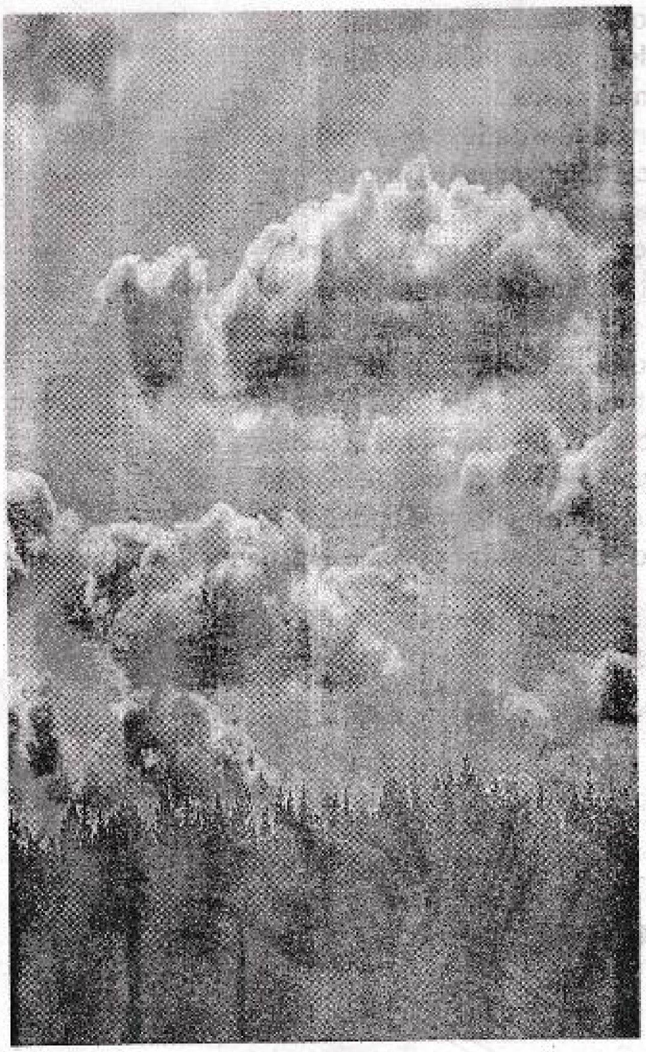

If you have hard work to do,
Do it now,
Today the skies are clear and blue,
Tommorow clouds may come in view
Yesterday is not for you,
Do it now.
If you have a song to sing
Sing it now
Let the tones of gladness ring,
Clear as song of bird in sing,
Let each day some music
Sing it now
Tommorrow may not come your way,
Do a kindess while you may,
Loved one's will not always stay,
Say them now.
If you have a smile to show
show it now,
Make hearts happy, moses grow,
Let the friends around you know,
The love you have they go,
Show it now.
Work for this night is coming
Work through the suny now
Fill bright hours with labour
Rest comes sure and soon,
Give very flying minute,
Sometimes to keep in store,
Work for the night is coming
When man works no more.

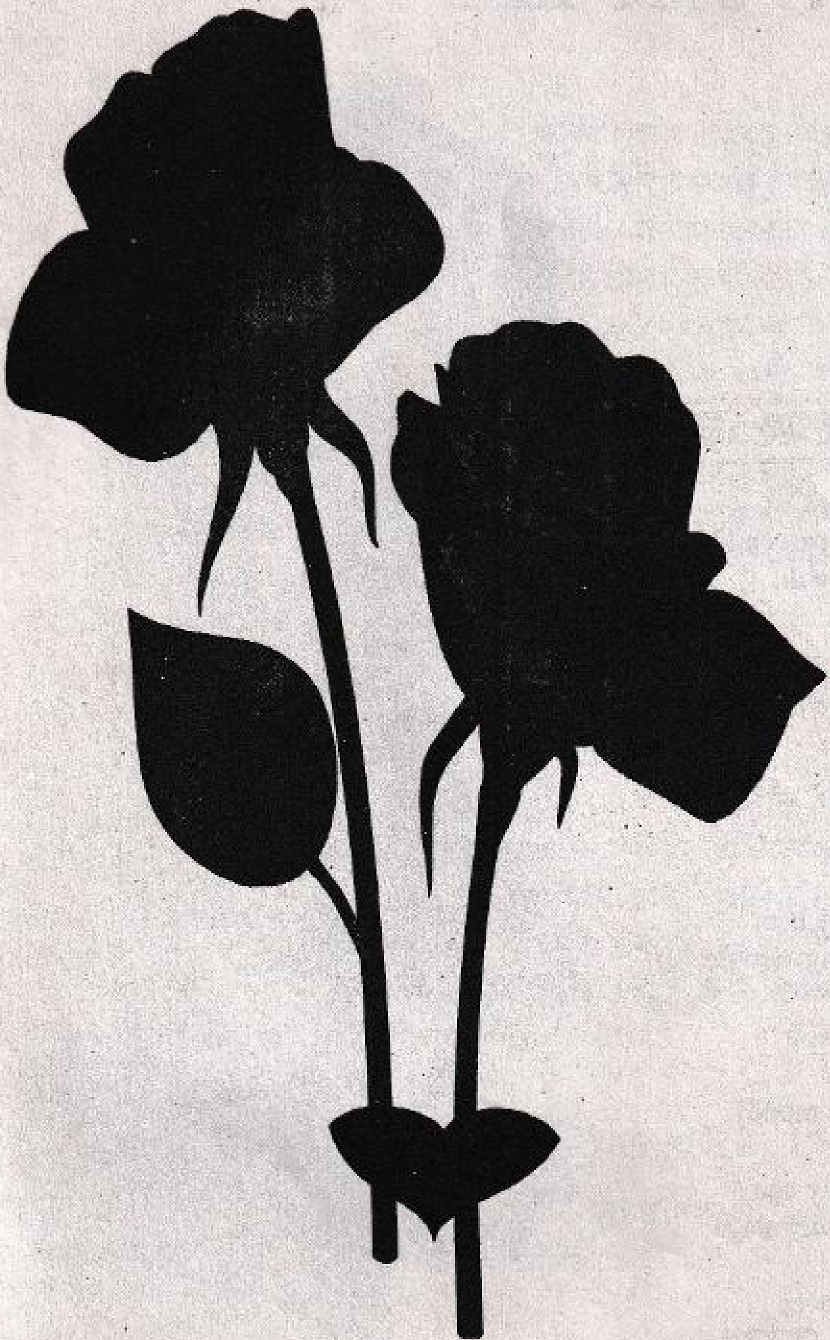

Lasting love

Soni Baranwal
B.Com. 1st year

Love becomes love
When we give and receive.
Love becomes friendship
When we return love for love.
Love becomes romance
When we share its feelings.
Love becomes giving
When we sacrifice our life.
Love becomes hatred
When we count its limit.
Love becomes sorrow
When we place it at a distance.
Love becomes perfect
When we trust and believe
Loves becomes healthy
When we openly express our feelings.

IT'S MY LIFE

When I was born
It was morn.
When I was baby,
My weight was heavy.
When I was one,
I had a toy gun.
When I was two,
I got a pair of shoe
On my third birthday
He is naughty they say (id)
When I was four
I stood up on the floor
Now, when I was half-past child,
I was a boy who was wild
When I was eight
I visited India Gate
When I was nine
I was very fine
For this they said
He is a good boy
And gave me toy
When I was ten
I was becoming a fatty hen.
After my age reaching double
letters
I thought world does not
matters
My age of eleven was muddy
Yes, I got hard study.
The twelve years of my age
I appeared in the worldly stage
Now I am thirteen
So sum all set to discover
the mysteries of teen. ❑❑❑

Deepak Borman
B.Com 2nd year

উপ-সভাপতি ঃ

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, মাননীয় অধ্যক্ষ প্ৰমুখ্যে শিক্ষাগুৰু বৃন্দ তথা ছাত্ৰ একতা সভাৰ সতীৰ্থসকললৈ স-শ্ৰদ্ধা প্ৰণাম আগবঢ়াইছো আৰু দেশমাতৃৰ ৰক্ষাৰ বাবে নিজৰ প্ৰাণ বিসৰ্জন দিয়া সেইসকলক শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছো।

২০০১-২০০২ চনৰ উপ-সভাপতি পদলৈ যিসকল সতীৰ্থই মোক বিপুল ভোটত জয়ী কৰিলে সেই সতীৰ্থসকললৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো।

মই কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিয়ে প্ৰথম কাৰ্যসূচী হিচাপে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সৌজন্যত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ আয়োজন কৰো। বিভিন্ন খেল-ধেমালী, সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতাৰ আয়োজন কৰা হয়।

মহাবিদ্যালয়ত নৱাগত আদৰণি সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। সভাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক কৰ্মচাৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল উপস্থিত থাকে।

মোৰ সকলো বিলাক কাম-কাজত সহায় আগবঢ়োৱা মোৰ বন্ধুবৰ্গ আৰু ভইটি-ভন্টিসকল ক্ৰমে অৰূপ, দেৱযানী, গৌতম, ৰানা, দীপাঙ্কৰ, বিজু সকলোলৈকে মোৰ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

সদৌ শেষত, কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ মঙ্গল কামনা কৰি, মোৰ প্ৰতিবেদনৰ যৱনিকা পেলাইছো।

" জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় "

" জয়তু কানৈ ছাত্ৰ একতা সভা "

গৌৰৱ ভট্টাচাৰ্য
উপ-সভাপতি,
ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স
সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰী জিৰণীকোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন ঃ

প্ৰতিবেদন লিখাৰ আৰম্ভণিতে মই কলৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় তথা শিক্ষাগুৰুসকল, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু বন্ধু-বান্ধৱীসকলোলৈকে মোৰ শ্ৰদ্ধা আৰু আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো।

যিসকল মোৰ বন্ধু-বান্ধৱীয়ে ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা পদৰ বাবে থিয় হ'বলৈ উৎসাহ-উদ্দীপনা দিছিল তেখেত সকলোলৈকে মোৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা বুলি ক'লে বহুখিনি দায়িত্বৰ কথা আহি পৰে যদিও কাৰ্যতঃ কিমানখিনি মেৰা আগবঢ়ালো সেইয়া আপোনালোকৰ সকলোৰে বোধগম্য। সম্পাদিকা হিচাবে এটা গধুৰ দায়িত্ব পালন কৰিবলৈ যিখিনি অভিজ্ঞতাৰ প্ৰয়োজন সিমানখিনি নাথাকিলেও আন্তৰিক প্ৰচেষ্টাৰে মই মোৰ কাৰ্যভাৰ চলাই যাবলৈ যত্ন কৰিছিলো। পৰিষ্কাৰ পৰিচ্ছন্নতালৈ লক্ষ্য ৰাখি মই ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাটো সদায় পৰিষ্কাৰ কৰি ৰাখিছিলো।

মোৰ কামসমূহৰ ভিতৰত প্ৰথম কাম আছিল আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ' ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ অন্তৰ্গত খেলসমূহ পৰিচালনা কৰা। এই খেলসমূহ পৰিচালনা কৰাত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলে সহায় কৰাৰ বাবে মই বিশেষ অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হোৱা নাছিলো। ইয়াৰ বাবেই মই ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সদস্যৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ।

বহু কল্পনা আৰু প্ৰতিশ্ৰুতি লৈ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা হৈছিলো যদিও কিছুমান অসুবিধাবশতঃ মোৰ কিছু কৰণীয় কাম বাকী থাকি গ'ল। বিশেষকৈ আমাৰ জিৰণী কোঠাৰ প্ৰস্ৰাৱগাৰটো অনবৰতে দূৰ্গন্ধময় হৈ থাকে বাবে তাৰ ব্যৱস্থা ল'ব লাগে আৰু বহিবলৈ বেঞ্চ বা চকীৰ অভাৱ। মোৰ কাৰ্যকালত ছাত্ৰীসকলৰ উন্নতিৰ বলিষ্ঠ পৰামৰ্শ আৰু সহায়-সহযোগ আগবঢ়োৱাৰ বাবে মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰুসকল আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সদস্যৰ ওচৰত ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

সদৌশেষত মোৰ অজানিতে হৈ যোৱা ভুলত্ৰুটীৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু চিৰনমস্য শিক্ষাগুৰুসকলৰ ওচৰত ক্ষমা বিছাৰিছো। শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিছো।

গীতাশ্ৰী বাগলাৰী

D.H.S.K. COMMERCE COLLEGE, DIBRUGARH